

ผู้หญิง และ *i*CT ในการเป็นผู้ประกอบการ

การส่งเสริมศักยภาพผู้หญิงในการเป็นผู้ประกอบการ
SDGs and ICT

Module C1

UNITED NATIONS

ESCAP
Economic and Social Commission for Asia and the Pacific

/ APC*i*CT

Module C1:

การส่งเสริมศักยภาพผู้หญิงในการเป็นผู้ประกอบการ SDGs and ICT
(Women's Empowerment, SDGs and ICT)

ผู้หญิง และ ICT ในการเป็นผู้ประกอบการ (Women and ICT Frontier Initiative)

โครงการนี้อยู่ภายใต้ลิขสิทธิ์อนุญาตของ Creative Commons Attribution 4.0 International License.
visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>.

ความคิดเห็น ตัวเลข และการประมาณการของบริษัทและผลิตภัณฑ์ทางการค้าต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในเอกสารฉบับนี้
เป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน และไม่ถือว่าเป็นความคิดเห็นหรือการรับรองของสหประชาชาติ

ติดต่อ:

ศูนย์ฝึกอบรมข้อมูลแห่งเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติ
และเทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อการพัฒนา (UN-APCICT/ESCAP)
ชั้น 5 G-Tower, 175 Art Center Daero, Yeonsu-gu,
อินชอน สาธารณรัฐเกาหลี

โทร: +82 32 458 6650 โทรสาร: +82 32 458 6691/2

อีเมล: info@unapcict.org <http://www.unapcict.org>

ลิขสิทธิ์ © UN-APCICT/ESCAP 2016

การออกแบบและเลย์เอาต์: Scand-Media Corp., Ltd และ Mr. Lowil Espada

คำนำ

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เป็นเครื่องมือที่สามารถใช้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของผู้ประกอบการ อีกทั้งยังเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลทางการเงินและข้อมูลการตลาดได้แบบทันที (real time) ประเทศสมาชิกจึงตระหนักถึงผลกระทบที่ ICT ใช้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ SDG 2030 ด้วยวิสัยทัศน์ในการ “บรรลุความเท่าเทียมทางเพศและให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน” (SDGs) โดยมีการเรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ “ปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีที่เปิดใช้งาน โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการเสริมอำนาจของผู้หญิง” (เป้าหมายที่ 5)

ในขณะที่ ICT ได้รับการยอมรับในระดับสากลว่าเป็นเครื่องมือที่เอื้อต่อการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจผู้ประกอบการผู้หญิงในประเทศกำลังพัฒนา แต่ก็ยังคงมีข้อจำกัดเนื่องจากขาดการเข้าถึงและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ICT ดังกล่าว ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยทางสังคมต่าง ๆ รวมถึงความยากจน การศึกษา อีกทั้งบรรทัดฐานทางสังคมหรือความเชื่อในบางประเทศที่ถือว่าการใช้ ICT หรือการทำธุรกิจว่าไม่เหมาะสมสำหรับผู้หญิง

ศูนย์ฝึกอบรมแห่งเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติเพื่อการพัฒนา ICT (UN-APCICT) ก่อตั้งขึ้นในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2549 เป็นสถาบันระดับภูมิภาคของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) ตามภารกิจหลักของ UN-APCICT คือการสร้างขีดความสามารถของมนุษย์และสถาบันของประเทศสมาชิก ESCAP เพื่อใช้ ICT เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพสำหรับผู้นำรัฐบาล ข้าราชการ นักศึกษา และเยาวชน จนเกิดการยอมรับอย่างกว้างขวางและทำให้เป็นสถาบันในกรอบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถด้าน ICT เพื่อการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจในภูมิภาค

ด้วยเป้าหมายดังกล่าว จึงได้มีการสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้หญิงในเอเชียและแปซิฟิกเพื่อเป็นผู้ประกอบการ: โครงการ Women and ICT Frontier Initiative (WIFI) โดยการส่งเสริมการใช้ ICT เพื่อการเริ่มต้นและจัดการธุรกิจขนาดเล็ก รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพของผู้นำรัฐบาลและผู้กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ผู้ประกอบการสตรีได้ใช้ ICT ที่สอดคล้องกับทุกบริบทที่เกี่ยวข้อง โดยได้จัดทำแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม “WIFI InfoBank” ได้แก่คู่มือผู้ให้การฝึกอบรมพร้อมกับโมดูลการฝึกอบรม WIFI เพื่อช่วยผู้หญิง

UN-APCICT เริ่มโครงการ WIFI ตามกลยุทธ์ “We D.I.D. It in Partnership” หรือกลยุทธ์การทำงานเชิงภาคีเครือข่ายเพื่อให้มั่นใจว่าทั้งการพัฒนา การนำไปใช้ และการขยายผลจะเป็นไปอย่างครอบคลุม มีส่วนร่วมและเป็นเจ้าของร่วมกันระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่นพันธมิตรจากรัฐบาล สมาคมสตรี ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และองค์กรอื่น ๆ สู่เป้าหมายเดียวกันคือการพัฒนาความสามารถด้าน ICT ให้กับผู้ประกอบการสตรี

หวังอย่างยิ่งว่า WIFI การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนจะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายการเสริมพลังผู้หญิงผ่าน ICT ร่วมกัน

เกี่ยวกับโมดูล : วัตถุประสงค์หลักคือ

- » การพัฒนาศักยภาพ (Empowerment)
- » การพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง อุปสรรคและสิ่งสนับสนุนในปัจจุบัน
- » เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง
- » เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง

โมดูลนี้มีสามส่วนหลัก ซึ่งจะประกอบด้วยการอธิบายแนวคิด หลักการ ตัวอย่างและกรณีศึกษาที่ทำอยู่ในปัจจุบันจำนวนมาก และชุดแบบฝึกหัด

หมายเหตุ ผู้ให้การอบรมสามารถปรับเนื้อหา กรณีศึกษาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นหรือในพื้นที่ของตนได้

ผลการเรียนรู้ : เมื่อเสร็จสิ้นโมดูล ผู้เรียนจะสามารถ

1. อธิบายแนวความคิดเรื่องการพัฒนาศักยภาพผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. ระบุอุปสรรคและตัวขับเคลื่อนการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง
3. ให้ตัวอย่างเฉพาะเจาะจงว่า ICT สามารถสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงได้อย่างไร

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของโมดูลนี้คือผู้ประกอบการสตรี ผู้กำหนดนโยบาย เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้จัดงานในชุมชน ภาคประชาสังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม/การเรียนรู้

การอบรม 1 วัน/การเรียนรู้ 6 ชั่วโมง

ขอขอบคุณ

UN-APCICT ขอขอบคุณพันธมิตรที่เข้าร่วมในการทบทวนเนื้อหาเพื่อการพัฒนา WIFI นี้จำนวนหลายครั้ง โดยไม่สามารถประเมินค่าได้ ขอขอบคุณสถาบัน ICT เพื่อการพัฒนาแห่งปากีสถาน (PIID) คณะกรรมการบริหารอาชีพ (CESB) ของฟิลิปปินส์ และผู้เข้าร่วมจากการประชุมที่ปรึกษา การประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญการประชุมเชิงปฏิบัติการและการทดสอบภาคสนาม UN-APCICT และโดยเฉพาะ Faheem Hussein, Maria Juanita R. Macapagal, Usha Rani Vyasulu Reddy, Sayuri Cocco Okada Janaki Srinivasan and CCDKM, STOU ที่ช่วยกำหนดรูปแบบโมดูลอย่างเป็นรูปธรรม

สารบัญ

คำนำ	3
เกี่ยวกับโมดูล	4
ขอขอบคุณ	4
รายการคำย่อ	7
I. บทนำ	8
II. การพัฒนาศักยภาพผู้หญิง	8
2.1. การพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงคืออะไร?	8
2.2. การพัฒนาศักยภาพผู้หญิงกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน	14
2.3 การใช้ ICT เพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้หญิง	18
III. อุปสรรคและสิ่งที่เอื้อในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง	21
3.1 อุปสรรค	21
3.2 สิ่งที่เอื้อหรือปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพผู้หญิง	31
IV. ICT จะสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงได้อย่างไร?	36
4.1 ICT คืออะไร?	37
4.2 โอกาสต่าง ๆ ที่เกิดจากการใช้ ICT เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง	39
4.3 ความท้าทายต่อการใช้ ICT ของผู้หญิง	48
V. สรุป	53
ภาคผนวก	53

รายการกล่องข้อความ (Box)

Box 1 SDG เป้าหมายที่ 5 – การบรรลุความเท่าเทียมทางเพศแก่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน	16
Box 2 ความเท่าเทียมทางเพศและสิทธิในที่ดิน	27
Box 3 เครื่องมือประเมินทางกฎหมายของ FAO	33

รายการตัวเลข

Figure 1 ผู้หญิงต้องรับภาระงานดูแลส่วนใหญ่และไม่ได้รับค่าจ้าง	23
Figure 2 สัดส่วนของเด็กอายุ 15 -19 ปีที่เรียนจบจากโรงเรียน: จำแนกตามกลุ่มฐานะและเพศ	29

รายการตาราง

ตารางที่ 1 ภาพรวมของข้อจำกัดทางกฎหมายต่าง ๆ ของผู้หญิงที่แต่งงานแล้วทั่วโลก	26
---	----

รายการกรณีศึกษา

กรณีศึกษา 1 ผู้หญิงจากภูมิภาคเอเชียใต้	11
กรณีศึกษา 2 Atefe ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและผู้หญิงในหมู่บ้านได้อย่างไร	13
กรณีศึกษา 3 การรณรงค์เพื่อสร้างความรู้ด้านดิจิทัลให้กับผู้หญิง	19
กรณีศึกษา 4 โสมยาเอาชนะความท้าทายในชีวิตและช่วยเหลือผู้หญิงคนอื่น ๆ ได้อย่างไร	24
กรณีศึกษา 5 การสนับสนุนเพื่อด้านความรุนแรงในครอบครัวในอินเดีย	32
กรณีศึกษา 6 สัมภาษณ์ “นสิบากร์ อามิโนว่า” ผู้ก่อตั้ง “ทาจิกิมามะ” (TajikMama)	40
กรณีศึกษา 7 แอป Maymay โดย Ooredoo ประเทศเมียนมาร์	43
กรณีศึกษา 8 การให้บริการเคลื่อนที่แก่ผู้หญิง “Usaha Wanita mobile service” ในอินโดนีเซีย	45
กรณีศึกษา 9 บทสัมภาษณ์จากคุณก้อย เจ้าของ ฟาร์มปลากัด Sirinut betta Farm	50

รายการคำย่อ

APCICT	ศูนย์ฝึกอบรมเอเชียและแปซิฟิกสำหรับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนา (สหประชาชาติ)
C1	WIFI - โมดูล C1: การพัฒนาศักยภาพผู้หญิง SDGs และ ICT
C2	WIFI - โมดูล C2: การใช้ ICTสำหรับผู้ประกอบการผู้หญิง
CEO	Chief Executive Officer (ผู้บริหารระดับสูง)
ESCAP	คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (สหประชาชาติ)
FAO	องค์การอาหารและการเกษตร (สหประชาชาติ)
GDP	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ
GSMA	สมาคมผู้ให้บริการมือถือระดับโลก
ICT	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ITU	สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ
MDG	เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ
PSI	องค์กรบริการประชากรระหว่างประเทศ
SDG	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
SMS	บริการข้อความสั้น
STEM	วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์)
UN	สหประชาชาติ
UNDP	โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ
UNESCO	องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
W1	ผู้ประกอบการผู้หญิง WIFI - โมดูล W1: การวางแผนธุรกิจโดยใช้ ICT
W2	ผู้ประกอบการผู้หญิง WIFI - โมดูล W2: การจัดการธุรกิจโดยใช้ ICT
WIFI	ผู้หญิง และ ICT: การเป็นผู้ประกอบการ

I. บทนำ

ในปี ค.ศ. 2015 ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติได้ตกลงร่วมกันที่จะดำเนินตามวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) สิบเจ็ดข้อเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อให้เกิดความยั่งยืนอย่างครอบคลุม ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังในกระบวนการและโอกาสในการพัฒนา โดยเฉพาะผู้หญิงควรได้รับประโยชน์จากโอกาสในการเรียนรู้ เพื่อธุรกิจ และการเชื่อมต่อกับเครือข่ายทางสังคมและเศรษฐกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ได้รับการพัฒนาในฐานะแพลตฟอร์มเพื่อใช้แบ่งปันโอกาสต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรมทักษะ และรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่าง ๆ

โมดูลนี้จะกล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างไร และวิธีการที่สามารถใช้ ICT เพื่อสนับสนุนกระบวนการทางสังคมที่ส่งเสริมศักยภาพให้ผู้หญิงสามารถเข้าร่วมการเดินทางร่วมกันสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกันได้อย่างไร

II. การพัฒนาศักยภาพผู้หญิง: เหตุใดจึงมีความสำคัญ

“การพัฒนาศักยภาพหมายความว่า “ผู้คน ทั้งหญิงและชาย สามารถควบคุมชีวิตของพวกเขาได้: กำหนดการพัฒนาตนเองได้ เพิ่มทักษะได้ ได้รับการยอมรับในทักษะและความรู้ของตนเอง เพิ่มความมั่นใจในตนเอง แก้ปัญหา และพัฒนาการพึ่งพาตนเอง”

UN Women, Women’s Empowerment Principles, 2011

ผลการเรียนรู้

อธิบายแนวความคิดเรื่องการพัฒนาศักยภาพผู้หญิงเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1 การพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงคืออะไร?

ตามรายงาน Global Gender Gap Report 2015 โดย World Economic Forum ไม่มีประเทศใดในโลกที่สามารถปิดช่องว่างระหว่างเพศได้อย่างสมบูรณ์ หรือความแตกต่างระหว่างการเข้าถึงและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของผู้หญิงและผู้ชาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ช่องว่างระหว่างเพศในการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจยังคงอยู่ที่ร้อยละ 59¹ ซึ่งเป็นการขัดต่อเครื่องมือสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศซึ่งมีหลักการของความเท่าเทียมกันระหว่างเพศเป็นความมุ่งมั่นหลัก²

¹ World Economic Forum, Global Gender Gap Report 2015 (2015). Available from <http://www3.weforum.org/docs/GGGR2015/cover.pdf>.

² UN Women, “Gender Equality and Human Rights”, Discussion Paper No. 4, July 2015. Available from <http://www.unwomen.org>.

ในขณะที่ผู้คนจำนวนมากขึ้นยอมรับว่าช่องว่างระหว่างเพศเป็นหนึ่งในสาเหตุการขัดขวางการพัฒนาทั่วโลก จึงทำให้มีการสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงก็เพิ่มมากขึ้น โดยการพัฒนาศักยภาพส่วนใหญ่เป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มทางเลือก (ทรัพยากร) และเสริมความสามารถในการสร้างทางเลือกที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อสังคมโดยทั่วไป³ การเสริมอำนาจให้ผู้หญิงเป็นการสร้างหลักประกันว่าพวกเธอสามารถมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในชีวิตทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

เมื่อปัจเจกบุคคลสามารถเลือกทางเลือกเชิงกลยุทธ์ในชีวิตได้ดีขึ้น ย่อมส่งผลต่อความเป็นอยู่ที่ดีทางเศรษฐกิจและสังคม ผู้หญิงที่มีอำนาจเป็นส่วนสำคัญของสังคมที่พัฒนาแล้ว แท้จริงแล้วมีความสัมพันธ์สองทางระหว่างการพัฒนาและการเสริมอำนาจของผู้หญิง เมื่อผู้หญิงเข้าถึงการดูแลสุขภาพ การศึกษา การดำรงชีวิต และการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ดีขึ้น พวกเธอก็รู้สึกได้รับอำนาจมากขึ้น และในทางกลับกัน พวกเธอก็จะสามารถดีขึ้นได้ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ประเทศส่วนใหญ่มีความก้าวหน้าทั้งร่วมกันและโดยส่วนตัวในการสร้างความมั่นใจในการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงภายใต้แนวทางของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) จนถึงปี 2015⁴

สรุปเนื้อหา 2.1⁵

การพัฒนาศักยภาพ หมายถึง การที่ผู้คนทั้งหญิงและชายสามารถควบคุมได้กำหนดวาระของตนเอง เพิ่มพูนทักษะ (หรือมีทักษะของตนเองและความรู้ที่ได้รับการยอมรับ) เพิ่มความมั่นใจในตนเองแก้ปัญหาและพัฒนาการพึ่งพาตนเอง” การเพิ่มขีดความสามารถส่วนใหญ่ถูกกำหนดให้เป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มทางเลือก (ทรัพยากร) และเพิ่มขีดความสามารถในการตัดสินใจเลือกที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมทั่วไป การเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงคือ การสร้างความมั่นใจว่าพวกเธอสามารถมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างเต็มที่ในชีวิตทางเศรษฐกิจและการเมืองเมื่อแต่ละคนสามารถตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ในชีวิตได้ดีขึ้นมันก็มีผลตามมาเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีทางเศรษฐกิจและสังคม ผู้หญิงที่มีอำนาจเป็นส่วนสำคัญของสังคมที่พัฒนาแล้ว ในความเป็นจริงมีความสัมพันธ์สองทางระหว่างการพัฒนาและการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง เมื่อผู้หญิงเข้าถึงการดูแลสุขภาพการศึกษาการดำรงชีวิตได้ดีขึ้นและการมีส่วนร่วมทางการเมือง พวกเขารู้สึกว่าตนเองมีอำนาจมากขึ้น ได้รับการยอมรับมากขึ้น และในทางกลับกันพวกเธอก็สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และส่งผลต่อการนำไปสู่การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจเพิ่มยิ่งขึ้นต่อไป

³ Walter L. Balk, Managerial Reform and Professional Empowerment in the Public Service (Westport, CT., Quorum Books, 1996). org/~media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2015/goldblatt-fin.pdf.

⁴ UN Women, “Infographic: Gender equality – Where are we today?” 25 September 2015.

⁵ <https://bit.ly/3LQoT0t>

» ด้านการศึกษา – ภูมิภาคที่กำลังพัฒนาทั้งหมดมีความเท่าเทียมกันทางเพศ หรือเกือบจะบรรลุถึงความเท่าเทียมกันทางเพศ (ความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงของหญิงและชาย) ในการศึกษาาระดับประถมศึกษา

» ด้านการเมือง – ตั้งแต่ปีค.ศ. 1995 ถึงปี ค.ศ. 2015 เพอร์เซ็นต์ของผู้หญิงในรัฐสภาเพิ่มขึ้นเกือบสองเท่าทั่วโลก

» ด้านการจัดการธุรกิจ – ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ผู้หญิง 25 คน เป็นผู้นำบริษัทที่ติดอันดับ Fortune 500 ในปีพ.ศ. 2558 เทียบกับเพียงบริษัทเดียวในปีพ.ศ. 2542

» ด้านการเป็นผู้ประกอบการ⁶ – มีธุรกิจขนาดเล็กที่ผู้หญิงเป็นเจ้าของอย่างเป็นทางการเกือบ 6 ล้านรายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในประเทศเศรษฐกิจอย่างอินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย และเวียดนาม ธุรกิจที่ผู้หญิงเป็นเจ้าของกำลังเพิ่มขึ้นและเติบโตในอัตราที่รวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม การเลือกปฏิบัติต่อสตรียังคงปรากฏชัดเจนในหลาย ๆ ประเด็น เช่น

» ด้านสุขภาพ – ผู้หญิง 800 คนยังคงเสียชีวิตทุกวันจากสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ที่สามารถป้องกันได้ โดยที่ 99 เพอร์เซ็นต์ของการเสียชีวิตเหล่านี้เกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนา

» ด้านทรัพยากรน้ำ – ผู้หญิงใช้เวลา 16 ล้านชั่วโมงต่อวันในการรวบรวมน้ำใน 25 ประเทศต่าง ๆ ในทะเลทรายซาฮารา ในขณะที่ผู้ชายใช้เวลาเพียง 6 ล้านชั่วโมง

» ด้านการศึกษา – ความเท่าเทียมกันทางเพศในการศึกษาาระดับประถมศึกษาประสบความสำเร็จอย่างกว้างขวางในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก อย่างไรก็ตาม มีการขยายเพิ่มขึ้นในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา จากข้อมูลของคณะกรรมการการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) นักศึกษาหญิงจะได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ย 12.3 ปีตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาในเอเชียแปซิฟิก เมื่อเทียบกับ 12.4 ปีสำหรับนักศึกษาชาย⁷

» ด้านการเมือง – สมาชิกรัฐสภาระดับประเทศเพียง 22 เพอร์เซ็นต์เท่านั้นที่เป็นผู้หญิงในปี พ.ศ. 2558

» ด้านการจัดการธุรกิจ – ผู้หญิงมีเพียงร้อยละ 5 ของซีอีโอ (CEO) ทั้งหมดที่อยู่ในรายชื่อ Fortune 500 ในปีพ.ศ. 2558

» ด้านการทำงาน – ร้อยละ 50 ของผู้หญิงในวัยทำงานของโลก (อายุ 15 ปีขึ้นไป) อยู่ในกำลังแรงงาน เมื่อเทียบกับร้อยละ 75 ของผู้ชายวัยทำงาน และร้อยละ 50.5 ของผู้หญิงวัยทำงานในโลกนี้มีงานทำที่เปราะบาง⁸ นอกจากนี้ ผู้หญิงมีรายได้น้อยกว่าผู้ชาย 24 เหรียญสหรัฐ

⁶ US Department of State, “Speech of US Secretary of State Hillary Rodham Clinton at the APEC Women and the Economy Forum”, 12 June 2012.

⁷ ESCAP Online Statistical Database. Available from <http://www.unescap.org/stat/data/statdb/DataExplorer.aspx>.

⁸ UN Women, “Economic Empowerment of Women”, UN Women in Brief, December 2013.

» ด้านการเป็นผู้ประกอบการ – ผู้ประกอบการทั่วโลกร้อยละ 48 เป็นผู้หญิง แต่ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะดำเนินธุรกิจขนาดเล็ก ธุรกิจที่ไม่เป็นทางการ หรือเพื่อการยังชีพ มากกว่าที่จะทำธุรกิจที่เน้นการเติบโต ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการเข้าถึงทรัพยากรการผลิตที่จำกัดเมื่อเทียบกับผู้ชาย⁹

» ด้านความเป็นเจ้าของบัญชีที่ดิน/ธนาคาร – ผู้ถือที่ดินน้อยกว่า 20 เปอร์เซ็นต์เป็นผู้หญิง และมีเพียง 37 เปอร์เซ็นต์ของผู้หญิงในเอเชียใต้ที่มีบัญชีธนาคาร¹⁰

» ด้านความรู้ความเข้าใจ - ความเข้าใจของผู้หญิงคนหนึ่งเกี่ยวกับเงื่อนไขของการอยู่ได้บังคับบัญชาของเธอในสังคมและเหตุผลของเรื่องนี้

» ด้านจิตวิทยา - ความรู้สึกและ/หรือความเชื่อของผู้หญิงว่า สามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ได้

» ด้านการเมือง - ความสามารถของผู้หญิงในการจัดระเบียบและระดมการเปลี่ยนแปลง และ

» ด้านเศรษฐกิจ - ความสามารถของผู้หญิงในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการผลิตที่อนุญาตให้มีเอกราชในระดับหนึ่ง¹¹

กรณีศึกษา 1 ผู้หญิงจากเอเชียใต้

ฉันเติบโตในหมู่บ้าน ตอนอายุ 6 ขวบ ฉันเริ่มไปโรงเรียนแต่ต้องช่วยแม่ทำอาหารและทำความสะอาดบ้าน ดังนั้นฉันจึงไม่มีเวลาทำการบ้านมากนัก ในช่วงฤดูแล้งฉันหยุดไปโรงเรียนเพื่อช่วยแม่ตักน้ำสะอาด ความหวังเดียวของฉันคือการแต่งงานกับผู้ชายที่จะดูแลฉัน ฉันแต่งงานตอนอายุสิบห้า ตอนนี้ฉันอายุสามสิบปีและมีลูกห้าคน สามี่ของฉันทำงานหนักในไร่หาอาหารและเงินให้ครอบครัว ฉันต้องการช่วยหารายได้พิเศษ อาจจะเลี้ยงเป็ดหรือไก่และขายไข่ แต่ฉันไม่สามารถกู้เงินได้ ฉันอาจจะไปหางานทำในโรงงานในเมืองก็ได้เช่นกัน แต่ผู้หญิงที่ย้ายระหว่างบ้านกับที่ทำงานบ่อย ๆ อาจถูกข่มขืนรวมทั้งถูกทำร้ายต่าง ๆ ได้ หรือฉันอาจจะรับงานที่ไปดูแลลูก ๆ ของเศรษฐีสาวและอยู่ในบ้านของเธอได้ มันจะปลอดภัยกว่า แต่ใครจะดูแลลูก ๆ ของฉัน?

การศึกษามีส่วนในการสร้างความตระหนัก สร้างพลัง และปลูกจิตสำนึกในการจัดการกับความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ โดยทำให้สามารถมีทักษะตลอดจนประสบการณ์ที่เสริมพลังใจให้บุคคลได้กล้าลงมือปฏิบัติ หากผู้หญิงได้รู้ได้เห็นแบบอย่างหรือตัวอย่างที่ดี หรือได้รับการสนับสนุนจากชุมชน เธอจะได้รับพลังของความมั่นใจ รู้สึกมีพลังมากขึ้นที่สามารถนำไปสู่ความสามารถในการดำเนินชีวิตของตนและครอบครัว ชุมชนได้ในที่สุด

ความเท่าเทียมทางเพศและการได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพตนเอง เป็นสิทธิของผู้หญิงทุกคน การพัฒนาศักยภาพหมายความว่า ผู้หญิงจะมีโอกาสต่าง ๆ ในชีวิตที่แตกต่างกันออกไป มีโอกาสแสดงความเห็น มี

⁹ World Bank, “Economic Opportunities for Women in East Asia and Pacific Region”, 2010.

¹⁰ World Bank, “Infographic: Global Findex 2014 - Gender and Income”. Available from <http://www.worldbank.org/en/programs/globalindex/infographics/infographic-global-findex-2014-gender-income>.

¹¹ Carolyn Medel Anonuevo, ed., Women, Education and Empowerment: Pathways towards Autonomy (Hamburg, UNESCO Institute for Education, 1995). Available from http://www.unesco.org/education/pdf/283_102.pdf.

ส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการกำหนดนโยบายและกระบวนการดำเนินการภายในระบบประชาธิปไตย¹² การพัฒนาศักยภาพที่แท้จริงทำให้ผู้หญิงมีสิทธิเสรีในการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตของเธอ และทำงานเพื่อบรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการโดยปราศจากอิทธิพลหรือความกลัวจากภายนอก นี่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้หญิงที่จะสามารถผลักดัน และสามารถเอาชนะความเสียเปรียบทางสังคมได้ สามารถที่จะตัดสินใจได้ว่า เธอต้องการทำงานหรือธุรกิจประเภทใด หรือเธอต้องการจะแต่งงาน หรือเธออยากมีลูกกี่คน หรือเธอต้องการจะมีบทบาททางการเมือง หรือบทบาทอื่น ๆ ในสังคม ในชุมชนหรือไม่ ฯลฯ

การพัฒนาศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลดีมากมายต่อชีวิตของผู้หญิง:

การลด หรือการปราศจากความรุนแรง การมีอำนาจ หรือการมีทางเลือกในเรื่องทางเพศและสิทธิในการเลือกคู่ครองของตนเอง การที่สามารถได้มีโอกาสในการพูด ในการสื่อสารหรือแสดงความคิดเห็น การมีความคล่องตัวทางสังคมและเศรษฐกิจ การมีความสามารถในการเป็นเจ้าของและควบคุมทรัพย์สินทางการเงิน และสามารถควบคุมรายได้ของตนเอง

การวิจัยแสดงให้เห็นว่า หากผู้หญิงได้รับอำนาจจากการจ้างงาน เข้าถึงแหล่งงาน การมีครอบครัวที่เริ่มมีขนาดเล็กลง การได้รับสารอาหารครบถ้วนและมีการศึกษาที่ดีขึ้น หากผู้หญิงมีอัตราการรู้หนังสือและอัตราการเสียชีวิตของทารกที่ต่ำกว่า ผู้หญิงที่มีการศึกษาจะได้รับโอกาสในการเป็นส่วนหนึ่งของแรงงาน หรือของแรงงานในท้องถิ่น ในเมืองและทั่วโลก¹³

¹² Esther Duflo, “Women Empowerment and Economic Development”, Journal of Economic Literature, vol. 50, no. 4 (2012), pp. 1051-1079. Available from <http://economics.mit.edu/files/7417>; and UN Women, “In Brief: Women’s Leadership and Political Participation”, 2013. Available from <http://www2.unwomen.org/~media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2013/12/un%20women%20briefuswebrev2%20pdf.ashx?v=2&d=20141013T121456>.

¹³ World Bank, Voice and Agency: Empowering Women and Girls for Shared Prosperity (2014). Available from http://www.worldbank.org/content/dam/Worldbank/document/Gender/Voice_and_agency_LOWRES.pdf.

กรณีศึกษา 2

Atefe เพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและผู้หญิงในหมู่บ้านได้อย่างไร

Atefe Mansoori จากประเทศอัฟกานิสถาน อายุ 52 ปี ปัจจุบันเป็นผู้บริหารบริษัท Abdullah Muslim ซึ่งดำเนินการและส่งออกหญ้าฝรั่ง ในช่วงที่เริ่มต้นบริษัทนั้น พวกกลุ่มเกษตรกรในชุมชนไม่คิดว่าฉันจะสามารถทำธุรกิจนี้ได้ เพราะฉันเป็นผู้หญิง เพราะมันไม่ใช่งานของผู้หญิง เมื่อฉันเริ่มขยายงาน และแปรรูป รวมทั้งส่งออกหญ้าฝรั่งไปยังตลาดต่างประเทศ กลุ่มเกษตรกรและผู้ผลิตหญ้าฝรั่งไม่

ขายหญ้าฝรั่งให้ฉันเพราะพวกเขาคิดว่าในฐานะผู้หญิง ฉันอ่อนแอเกินกว่าจะบริหารจัดการธุรกิจนี้ได้ เดียวก็คงต้องปิดกิจการไป

ด้วยความช่วยเหลือจากสามีและสมาชิกในครอบครัว ฉันได้นั่งเจรจากับกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหญ้าฝรั่งและอธิบายว่าฉันมีความรู้ดี มีประสบการณ์บ้างและสามารถดำเนินธุรกิจนี้ได้ ฉันให้คำรับรองกับพวกเขาว่าพวกเขาจะไม่ขาดทุน หรือสูญเสียใด ๆ หากพวกเขาไว้วางใจในตัวฉัน หลังจากการพูดคุยกันหลายครั้ง เกษตรกรผู้ปลูกหญ้าฝรั่งสองคนตกลงที่จะร่วมงานกับฉัน เพื่อทดสอบว่าฉันสามารถจัดการกับธุรกิจนี้ได้หรือไม่

จากนั้นฉันก็ต้องโน้มน้าวให้กลุ่มผู้หญิงทำงานกับฉัน ในหมู่บ้านของฉัน ผู้หญิงไม่คุ้นเคยกับการทำงานนอกบ้าน ฉันคุยกับสามีและสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวและอธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ของการทำงานนอกบ้าน ฉันบอกสามีของพวกเขาว่า: “ภรรยาและลูกสาวของคุณจะสามารถช่วยคุณหาเงินเพื่อเพิ่มรายได้ของครอบครัวได้อย่างปลอดภัย และที่ผู้หญิงของคุณจะทำงานด้วยก็เต็มไปด้วยผู้หญิง” หลังจากพูดคุยกับแต่ละครอบครัวหลายครั้ง พวกผู้หญิงตกลงที่จะทำงานกับฉัน ตอนนี้ส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจหญิงและดำเนินธุรกิจของตนเอง

อย่างไรก็ตาม การริเริ่มในการทำสิ่งใหม่ต่าง ๆ นำมาซึ่งภัยคุกคามต่าง ๆ จากพวกหัวรุนแรงทางศาสนา แม้จะมีความท้าทายหลายอย่าง แต่ฉันก็ไม่เคยยอมแพ้ เพราะฉันรู้ว่าวิธีเดียวที่จะขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงคือการช่วยให้ผู้หญิงมีความเป็นอิสระทางเศรษฐกิจและมีอำนาจ ด้วยเหตุนี้ ฉันจึงทำงานหนักและพยายามอย่างหนักเพื่อช่วยให้ผู้หญิงเรียนรู้ ทำงาน และหารายได้ และก็ได้ผลเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

ผู้หญิงเป็นตัวขับเคลื่อนที่ทรงพลังของการเติบโตทางเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพของผู้หญิงในระบบเศรษฐกิจของประเทศมีผลในเชิงบวกต่อเศรษฐกิจและสังคมสำหรับประเทศที่เกี่ยวข้อง การศึกษาหลายชิ้นได้คำนวณผลกระทบทางเศรษฐกิจเชิงบวกต่อเศรษฐกิจของประเทศหนึ่ง ๆ อันเนื่องมาจากจำนวนผู้หญิงที่เพิ่มขึ้นอย่างมากในแรงงาน ตัวอย่างเช่น หากช่องว่างระหว่างแรงงานหญิงและชายลดลง ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อาจเพิ่มขึ้นหลายเท่าในประเทศต่าง ๆ แรงงานที่สมดุลทางเพศจะเพิ่ม 5% ให้กับสหรัฐอเมริกา, 12% ของสหราชอาณาจักร, 34% ของอียิปต์ และ 9% ให้กับ GDP ทั้งหมดของญี่ปุ่น ตามลำดับ แรงงานที่รวมผู้หญิงในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือจะเพิ่มขึ้น รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยก็เพิ่มขึ้นด้วย

นอกเหนือจากความพยายามในการสนับสนุนทางเศรษฐกิจในรูปแบบแบบดั้งเดิมแล้ว ผู้หญิงส่วนใหญ่ทั่วโลกยังทำงานโดยไม่มีค่าตอบแทนอีกด้วย ดังนั้น นโยบายใด ๆ ที่ส่งเสริมการเสริมอำนาจทางเศรษฐกิจของผู้หญิงยังต้องการการจัดการ และการสนับสนุนที่สำคัญ เริ่มที่จากครัวเรือนของพวกผู้หญิงเอง ความรับผิดชอบของครอบครัวที่ดีขึ้น เพื่อให้เกิดความมั่นใจ การชดเชยที่ดีขึ้นสำหรับพวกเธอ

หากการมีส่วนร่วมของผู้หญิงอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะเกี่ยวกับกิจกรรมสร้างรายได้ อาจส่งผลให้สูญเสียการพัฒนาเศรษฐกิจมากถึงร้อยละ 30 ของ GDP ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก การกีดกันผู้หญิงจากการเข้าร่วมการทำงานอย่างมีศักยภาพก่อให้เกิดความสูญเสียต่อปีประมาณ USD 89 พันล้านดอลลาร์ภายในภูมิภาค

สิ่งที่ต้องทำ

ขอให้พิจารณาประเด็นต่อไปนี้:

- ในแง่ของการเป็นตัวแทนของผู้หญิงในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ผู้หญิงในประเทศของคุณสามารถทำได้ดีมากน้อยเพียงใด ทำงานในส่วนใด และในส่วนไหนที่พวกผู้หญิงยังได้รับโอกาสน้อย หรือยังขาดการพัฒนา?
- ตามดัชนีความไม่เท่าเทียมกันทางเพศของ UNDP ประเทศของคุณเป็นอย่างไรบ้าง มีการปรับปรุงหรือพัฒนาใด ๆ บ้างหรือไม่อย่างไร? (<http://hdr.undp.org/en/content/gender-inequality-index-gii>)

2.2 การพัฒนาศักยภาพผู้หญิงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นเป้าหมายที่นำไปใช้ได้ในระดับสากลเพื่อสร้างสมดุลระหว่างมิติด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เข้ามาแทนที่กระบวนทัศน์ของการพัฒนายุคเดิมที่เน้นการเติบโตทางการผลิตและอุตสาหกรรม (Millennium Development Goals: MDGs) ที่ได้ริเริ่มการดำเนินการทั่วโลกแบบรวมเป็นหนึ่งในช่วงระยะเวลา 15 ปีในการขจัดความยากจนและความหิวโหยที่รุนแรง และเห็นความก้าวหน้าในด้านที่สำคัญหลายประการ เช่น ความยากจนที่ลดลง การเข้าถึงแหล่งน้ำสะอาด การเพิ่มการลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา และอัตราการเสียชีวิตของเด็กลดลง ยังมีช่องว่างมากมายในหลายภาคส่วน ตัวอย่างเช่น ความยากจนด้านรายได้ที่ลดลงไม่ได้นำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำ ตามรายงานช่องว่างระหว่างเพศทั่วโลก พ.ศ. 2558 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ผู้หญิงอีกหนึ่งในสี่ของพันล้านคนได้มีโอกาสในการเข้าสู่กำลังแรงงานแล้ว แต่ค่าจ้างรายปีสำหรับผู้หญิงยังคงเท่ากับจำนวนเงินที่ผู้ชายได้รับเมื่อสิบปีก่อน SDGs ยังคงต่อสู้กับการแก้ไขปัญหาความยากจนและการพัฒนาที่ครอบคลุมมากขึ้นเพื่อไม่ให้ใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การมุ่งเน้นเฉพาะด้านความเท่าเทียมทางเพศ และการพัฒนาศักยภาพผู้หญิงเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างที่ต้องทำในกฎหมาย บรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรม และการปฏิบัติทาง

เศรษฐกิจและการเมือง เป้าหมายมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของประเทศต่าง ๆ และเป็นจุดเริ่มต้นที่ส่งเสริมการเสริมอำนาจของผู้หญิงและความเท่าเทียมทางเพศภายในปี ค.ศ. 2030 ในขณะเดียวกัน ข้อตกลงระดับโลกเกี่ยวกับ SDGs ได้นำเอาความเป็นหนึ่งเดียวกันมาใช้เป็นหลักการที่ใช้ได้กับทุกเป้าหมาย ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพผู้หญิงจึงถือเป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์หลักและเป็นส่วนสำคัญของการแก้ปัญหาการพัฒนาอื่น ๆ ด้วยโดยรวม

สรุปเนื้อหา 2.2¹⁴

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เป็นวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 ระยะ 15 ปี (ค.ศ. 2016-2030) ที่ผู้นำประเทศสมาชิกสหประชาชาติ จำนวน 194 ประเทศ รวมถึงประเทศไทยได้ร่วมกันลงนามรับรองพันธสัญญาทางการเมืองระดับผู้นำในเอกสาร “Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development” เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกใน 15 ปี ข้างหน้า เพื่อยืนยันเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะผลักดันและขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาความยากจนในทุกมิติและทุกรูปแบบ โดยมีเป้าหมายหลัก 17 ข้อ ครอบคลุม 3 เสาหลักด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจนในทุกรูปแบบ ทุกที่

เป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย บรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหาร ปรับปรุงโภชนาการและสนับสนุนการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันให้คนมีชีวิตที่มีคุณภาพ และส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของคนทุกเพศทุกวัย

เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันให้การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและครอบคลุม และส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้หญิงและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้ และมีการบริหารจัดการน้ำและการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 7 สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ย่อมเยาและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน และครอบคลุม และการจ้างงานเต็มอัตรา และงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

¹⁴ https://www.dip.go.th/uploadcontent/abhimuk/strategy_DIP_62_64.pdf

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างครอบคลุมและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับสถานะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้มหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอื่น ๆ อย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง พืชพันธุ์ และส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน การต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย หยุดยั้งการเสื่อมโทรมของดินและฟื้นฟูสภาพดินและหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน จัดให้มีการเข้าถึงความยุติธรรมสำหรับทุกคน และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและมีความครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 เสริมสร้างความแข็งแกร่งของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

จาก 17 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ดังกล่าวนั้น มี 2 เป้าหมายที่สอดคล้องกับภารกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ประกอบด้วย เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน และครอบคลุม และการจ้างงานเต็มอัตรา และงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน ซึ่งมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน ด้วยการเพิ่มผลิตภาพโดยการยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม การส่งเสริมผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและเป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม โดยให้ความสำคัญกับการสร้างนวัตกรรมการยกระดับและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพและเข้าถึงได้โดยประชาชนทุกคน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของมนุษย์ การยกระดับขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมด้วยการนำเทคโนโลยี การวิจัย และพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า

กล่องข้อความที่ 1. SDG เป้าหมายที่ 5 – การบรรลุความเท่าเทียมทางเพศและส่งเสริมให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน

SDG เป้าหมายที่ 5 มุ่งเน้นประเด็นความเท่าเทียมทางเพศและการพัฒนาศักยภาพผู้หญิง 19 เป้าหมายหลักคือ:

5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกรูปแบบในทุกที่

5.2 ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในที่สาธารณะและในที่ส่วนตัว รวมทั้งการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ประเภทอื่น ๆ

5.3 กำจัดการปฏิบัติที่เป็นอันตรายทั้งหมด เช่น เด็ก การแต่งงานก่อนวัยอันควรและการบังคับ และการขลิบอวัยวะเพศหญิง

5.4 รับรู้และให้คุณค่ากับการดูแลและการทำงานบ้านที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนผ่านการให้บริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคม และการส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัวตามความเหมาะสมของประเทศ

5.5 รับรองการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และประสิทธิผลของผู้หญิง และโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเป็นผู้นำในการตัดสินใจทุกระดับในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และชีวิตสาธารณะ

5.6 รับรองการเข้าถึงสากลด้านสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์และสิทธิในการเจริญพันธุ์ตามที่ตกลงกันตามแผนปฏิบัติการของการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยประชากรและการพัฒนาและแพลตฟอร์มการดำเนินการของกรุงปักกิ่ง

5.7 ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ ตลอดจนเข้าถึงความเป็นเจ้าของและการควบคุมที่ดินและทรัพย์สินรูปแบบอื่น บริการทางการเงิน มรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

5.8 ปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีที่เปิดใช้งาน โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง

5.9 เสริมสร้างนโยบายที่ดีและกฎหมายที่บังคับใช้เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศและการเพิ่มศักยภาพของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกระดับ

สิ่งที่ต้องทำ

ขอให้พิจารณาประเด็นต่อไปนี้:

- การพัฒนาตามแนวทางความทันสมัย (MDGs) ประเทศของคุณมีผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร? ค้นเพิ่มเติมได้ที่: <http://mdgs.un.org/unsd/mdg/default.aspx>.

- เขียนสิ่งสำคัญและปัญหาหรือความท้าทายที่ประเทศของคุณประสบในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาแบบยั่งยืน (SDGs)

> ระบุองค์ประกอบที่ต้องมุ่งเน้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการพัฒนาแบบยั่งยืน (SDGs) ในประเทศของคุณ

หมายเหตุ: MDGs (2000-2015) เป็นพันธกิจของสหประชาชาติในการสร้างสันติภาพและเศรษฐกิจโลกที่แข็งแกร่ง โดยมุ่งเน้นไปที่ประเด็นสำคัญๆ เช่น ความยากจน สุขภาพของเด็ก การเสริมอำนาจของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โรคภัย และการพัฒนา MDGs มีแปดเป้าหมายหลัก

2.3 การใช้ ICT เพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้หญิง

ตามเป้าหมายหลักของทางการพัฒนาแบบยั่งยืน (SDGs) คือการใช้ ICT เพื่อส่งเสริมการเสริมอำนาจของผู้หญิง อันที่จริง ICT มีบทบาทสำคัญในการรับรองความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมอำนาจทางเพศ การเข้าถึง ICT สามารถส่งเสริมให้ผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นในระดับชุมชน รัฐ และระดับนานาชาติ ICT ช่วยให้ผู้หญิงสามารถสร้างพื้นที่ มีพื้นที่และพัฒนาหรือก่อตั้งองค์กรของตนเองได้ ICT ช่วยให้ผู้หญิงได้รับสถานะที่ดีขึ้นในสังคม และมีความเป็นมืออาชีพตามทางเลือกของตนเอง ICT ไม่เพียงแต่ช่วยให้บรรลุ SDG 5 เท่านั้น แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการนำไปสู่การบรรลุ SDG อื่น ๆ ด้วย

สรุปเนื้อหา 2.3

หนึ่งในเป้าหมายหลักของ SDG 5 คือการใช้ ICT เพื่อส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง แท้จริงแล้ว ICT มีบทบาทสำคัญในการสร้างหลักประกันความเท่าเทียมทางเพศและการเพิ่มขีดความสามารถทางเพศ การเข้าถึง ICT สามารถช่วยให้ผู้หญิงได้มีโอกาสในการสื่อสาร การมีสิทธิมีเสียงในระดับต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่ในระดับชุมชน ระดับรัฐ และระดับนานาชาติ ICT ช่วยให้ผู้หญิงสามารถสร้างพื้นที่ของตนเอง สร้างองค์กร สร้างธุรกิจของตนเองได้ ICT ช่วยให้ผู้หญิงมีสถานะที่ดีขึ้นในสังคมและมีความเป็นมืออาชีพตามที่ตนเองเลือก ICT ไม่เพียงแต่ช่วยให้บรรลุ SDGs เท่านั้น แต่ยังเป็นตัวเปิดทาง หรือตัวช่วยเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนาตาม SDGs ประเด็นอื่น ๆ ด้วย

ปัจจุบันผู้หญิงเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญแทบจะทุกบริบททั้งทางด้านธุรกิจ การเมือง เทคโนโลยี และสังคมมากขึ้น จะเห็นได้จากในระยะหลัง ๆ หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ มีการผลักดัน ส่งเสริม และเปิดรับความสามารถของผู้หญิงในแต่ละวงการมากขึ้น ทำให้เกิดคำถามที่ว่าสังคมยอมรับบทบาทของผู้หญิงอย่างเท่าเทียมหรือไม่? แต่ในความเป็นจริงแล้วยังมีตัวเลขที่แตกต่างอยู่มากระหว่างเพศชายและเพศหญิง หนึ่งในตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ ตลาดงานทางด้านเทคโนโลยีที่กำลังต้องการบุคลากรเข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก นอกจากการขาดแคลนคนแล้ว เรายังพบว่า มีช่องว่างขนาดใหญ่ระหว่างจำนวนของแรงงานเพศชายและเพศหญิงอีกด้วย

เทคโนโลยีเป็นเรื่องของผู้ชายจริงหรือ?

โดยปกติแล้วคนทั่วไปมักมีความเชื่อคล้ายกันอยู่อย่างหนึ่งว่า “ผู้ชายเหมาะกับเทคโนโลยีมากกว่า” ฉะนั้นงานด้านเทคโนโลยี งานด้านวิศวกรรม รวมทั้งงานช่างประเภทต่าง ๆ จึงถูกมองว่าเป็นงานของผู้ชายแบบแทบจะผูกขาดเลย ความเชื่อนี้ฝังอยู่ข้างในลึก ๆ จนแทบจะแยกจากความจริงไม่ออก หากดูตัวเลขในตลาดแรงงานแล้ว ไม่ว่าจะต่างประเทศหรือแม้แต่ประเทศไทยเอง งานเหล่านี้ก็ยังมีสัดส่วนของผู้ชายมากกว่าผู้หญิงอยู่ดี (รวมไปถึงกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่จัดมาก็มีความเป็นเพศเฉพาะและจัดหรือออกแบบเพื่อผู้ใช้งานที่เป็นผู้ชายมากกว่า) และแม้ว่าจะมีนักศึกษาหญิงที่เข้ามาเรียนทางด้านนี้เพิ่มมากขึ้นแล้วก็ตาม แต่พวกเธอก็ไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาทำงานในด้านนี้ต่อตามที่ควรจะเป็น

ผู้หญิงในวงการเทคโนโลยีหายไปไหน?

ช่องว่างขนาดใหญ่ระหว่างจำนวนของทั้งสองเพศยังมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัยอันเนื่องมาจากความเชื่อ ความรู้สึกไม่มั่นใจของผู้หญิงเอง ความคิดที่ว่าผู้หญิงไม่เก่ง เทคโนโลยีไม่ใช่งานของผู้หญิง หรือเมื่อผู้หญิงเข้ามาทำงานจริง ๆ แล้วกลับไม่ได้รับการยอมรับ ได้รับค่าตอบแทนที่แตกต่าง อีกทั้งนโยบายการรับคนขององค์กรบางแห่งอาจบั่นทอนอาชีพทางเทคโนโลยีของผู้หญิงอยู่บ้าง จนดูเหมือนว่างานหลายอย่างไม่เปิดกว้างสำหรับผู้หญิง ซึ่งความเป็นจริงแล้วการที่ไม่มีผู้หญิงในองค์กรมีส่วนทำให้ขาดมุมมองและพลังสร้างสรรค์จากเพศหญิงต่อการพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีไปอย่างน่าเสียดายอีกด้วย

กรณีศึกษา 3 การรณรงค์เพื่อการรู้ทันดิจิทัลของผู้หญิง

การรณรงค์เพื่อการรู้ทันดิจิทัลของผู้หญิง (Women's Digital Literacy Campaign) จัดให้มีการฝึกอบรม ICT ขั้นพื้นฐานแก่ผู้หญิง เช่น รู้จักการใช้คอมพิวเตอร์ ส่งอีเมล และเชื่อมต่อกับครอบครัวและเพื่อนฝูงทางออนไลน์ โครงการร่วมของสหภาพโทรคมนาคม (ITU) และมูลนิธิ Telecentre.org ได้ทำการฝึกอบรมผู้หญิงไว้ฝีมือกว่า 1 ล้านคนจากทั่วทุกมุมโลก แคมเปญดังกล่าวตระหนักดีว่าสำหรับผู้หญิงจำนวนมากในประเทศกำลังพัฒนาทั่วโลก การขาดความรู้ด้านดิจิทัลขั้นพื้นฐานนั้นเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความก้าวหน้าของพวกเธอ และทำให้พวกเธอไม่สามารถบรรลุศักยภาพสูงสุดได้ตามความเป็นจริง

การฝึกอบรมที่จัดโดยศูนย์เทเลเซ็นเตอร์ของชุมชน (Telecentre) 20,000 แห่ง ผู้หญิงสามารถเดินเข้าไปในที่ใด ศูนย์ใด ร้านใดก็ได้และเดินออกไปพร้อมกับความรู้และทักษะพื้นฐาน ICT พวกเธอได้รับทักษะในการค้นหาข้อมูล เชื่อมต่อกับชุมชน และเครือข่ายต่าง ๆ สามารถค้นหาข้อมูลที่น่าไปสู่การปรับปรุงความเป็นอยู่ของพวกเธอ มีสื่อประกอบ มีตัวอย่างจำนวนมากมาย มีหลักสูตรการฝึกอบรมต่าง ๆ มากมายเพื่อแสดงให้เห็นว่า ICT สามารถนำมาใช้เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย เช่น หัตถกรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการเกษตร ผู้หญิงบางคนยังฝึกเป็นผู้ฝึกสอนในศูนย์เทเลเซ็นเตอร์ของชุมชน (Telecentre) เพื่อเข้าให้สามารถ

ถึงผู้หญิงคนอื่น ๆ ที่ด้อยโอกาสจากเพศ อายุ ความยากจน หรือความทุพพลภาพ เพื่อให้ ICT สามารถนำไปใช้เพื่อการเสริมอำนาจของผู้หญิงได้อย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรม

ศูนย์ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศของชุมชน รวมทั้งศูนย์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ICT แต่ละแห่งมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงที่ด้อยโอกาสอย่างน้อย 50 คน เพราะการถูกแบ่งแยกทางดิจิทัลหรือทาง ICT ได้ส่งผลให้ผู้หญิงมากกว่าหนึ่งล้านคนจากทั่วทุกมุมโลกถูกปิดบัง หรือขาดโอกาสในการเข้าถึงสิ่งที่ดี หรือการพัฒนาต่าง ๆ ไป

ลิงก์ที่เกี่ยวข้อง

- Telecentre Facebook page: https://www.facebook.com/telecentrewomen/info?tab=page_info.

- Video of the story of Myrna Padilla, a Filipino woman helped by the programme: <https://www.youtube.com/watch?v=ELxA9KTz0Sg>.

ทดสอบตนเอง

- การพัฒนาศักยภาพคืออะไร?
- ทำไมทั้งผู้หญิงและผู้ชายจึงต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนา?
- ICT จะช่วยพัฒนาศักยภาพผู้หญิงได้อย่างไร?
- คุณรู้หรือไม่ว่า มีการริเริ่มใหม่ ๆ เกี่ยวกับการใช้ ICT เพื่อส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงหรือไม่ อย่างไรบ้าง?

ข้อความสำคัญ

- การพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้หญิงสามารถควบคุม กำหนด ออกแบบ และบริหารจัดการชีวิตของตนเองได้

- SDGs ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงโดยยึดถือหลักการของการไม่แบ่งแยก การเข้าถึงโอกาสร่วมกัน โดยเน้นว่า ทุกกระบวนการพัฒนานั้น ๆ จะต้องแน่ใจว่า จะไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง SDG เป้าหมายที่ 5 ให้ความสำคัญเป็นพิเศษในการส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ และการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง

- ICT สามารถใช้พัฒนาศักยภาพผู้หญิงได้ เพราะเป็นเครื่องมือที่สามารถสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพ การส่งเสริมการรู้หนังสือและการเข้าถึงการศึกษา การเชื่อมต่อการตลาดกับผู้ขาย และการทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำหรับการเจรจา การสื่อสาร ตลอดจนการประสานงานต่าง ๆ ให้กับผู้หญิงได้

III. อุปสรรคและสิ่งทีเื้อื่อในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง

มีทั้งอุปสรรค สิ่งทีเื้อื่อ รวมทั้งปัจจัยที่สนับสนุนมากมายในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง การระบุปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวออกมาอย่างชัดเจน นับว่าเป็นขั้นตอนสำคัญในการทำความเข้าใจ และนำไปสู่การออกแบบวิธีการต่าง ๆ เพื่อเอาชนะอุปสรรค ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมปัจจัยทีเื้อื่อต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้

จรรยาอุปสรรค รวมทั้งสิ่งทีเื้อื่อต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง

3.1 อุปสรรค

3.1.1 บรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง

อุปสรรคหลายประการในการพัฒนาศักยภาพผู้หญิงนั้นเกี่ยวข้องกับประเพณีทางสังคมวัฒนธรรมที่กำหนดบทบาทเฉพาะสำหรับผู้หญิงและผู้ชาย การเลือกปฏิบัติที่แตกต่างกันระหว่างเพศในแต่ละสังคมส่งผลต่อการกำหนดขอบเขต บทบาทหน้าที่ของผู้หญิง รวมบทบาท อำนาจเกี่ยวกับการตัดสินใจในระดับต่าง ๆ ด้วย ตั้งแต่ในระดับครอบครัว จนถึงกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน และสังคม เช่น การการตัดสินใจเกี่ยวกับการให้เรียน รวมทั้งการให้เรียนต่อ สถานที่ที่ผู้หญิงสามารถร่วมกิจกรรม เข้าเยี่ยมชมได้ ฯลฯ การกำหนดขอบเขตดังกล่าวมักเชื่อมโยงมาจากกฎหมายและระเบียบข้อบังคับดั้งเดิม โครงสร้างสถาบัน และพฤติกรรมและทัศนคติขององค์กร ชุมชน วัฒนธรรม ความเชื่อเดิม ๆ

ตำแหน่ง บทบาท และอำนาจของผู้หญิงในสังคมมักจะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมหลายประการ เช่น สิทธิในทรัพย์สิน อำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาครอบครัว การศึกษา การดูแลลูกหลาน การจ้างงาน เป็นต้น มักเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับบรรทัดฐานทางสังคมนั้น ๆ โดยเฉพาะทัศนคติของสังคมที่มีต่อประชากรศาสตร์ใด ๆ ที่เฉพาะเจาะจงต่อผู้หญิง เช่น การกำหนดระดับของค่าตอบแทน การกำหนดบทบาทหน้าที่โดยไม่พิจารณาความสามารถของผู้หญิงเป็นหลัก ฯลฯ

การมีส่วนร่วมต่าง ๆ ทางสังคม รวมทั้งการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นส่วนสำคัญของการเสริมอำนาจ การเป็นตัวแทนของกลุ่ม ของชุมชน ของสังคมในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเมือง การเพิ่มโอกาสสำหรับเสียงของผู้หญิงและจำเป็นต้องได้รับการรับฟังและกล่าวถึงอย่างเพียงพอในทุกระดับ

ในปัจจุบันทั่วโลก สัดส่วนของผู้หญิงที่ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งในที่สาธารณะกำลังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อันที่จริงตั้งแต่ปี 1997 อัตราการมีส่วนร่วมดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า อย่างไรก็ตาม ก็ยังพบว่ามีหนทางอีกยาวไกลในการบรรลุความเท่าเทียมทางเพศ ณ เดือนสิงหาคม 2015 สมาชิกรัฐสภาระดับประเทศเพียง 22 เปอร์เซนต์เท่านั้นที่เป็นผู้หญิง ผู้หญิง 11 คนเป็นประมุขแห่งรัฐ และ 10 คนทำงานเป็นหัวหน้ารัฐบาล ภายในภูมิภาคเอเชีย

แปซิฟิก ตัวเลขเหล่านี้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั่วโลก สมาชิกรัฐสภาเพียง 18.4% เท่านั้นที่เป็นผู้หญิงโดยเฉลี่ยในประเทศแถบเอเชีย ตัวเลขนี้ยิ่งต่ำกว่า (15.7%) ในกลุ่มประเทศมหาสมุทรแปซิฟิก จากข้อมูลของ UN Women: “ทั่วโลกมี 37 รัฐที่ผู้หญิงมีสมาชิกรัฐสภาน้อยกว่า 10 เปอร์เซ็นต์⁴ การศึกษาของธนาคารโลก เรื่องการพัฒนาศักยภาพผู้หญิงแสดงให้เห็นว่า: “แม้ผู้หญิงจะเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร พวกเธอมีโอกาสน้อยที่จะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ส่วนใหญ่แทบไม่มีตำแหน่งทางการเมือง”¹⁵

ในแง่ของการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่าง ๆ ผู้หญิงวัยทำงานส่วนใหญ่เลิกจ้างงานเนื่องจากปัญหาทางสังคม การเมือง กฎหมาย และการเข้าถึงแหล่งงานที่เหมาะสม ในปี 2558 อัตราการมีส่วนร่วมในแรงงานสำหรับผู้หญิงอยู่ที่ประมาณร้อยละ 50 และสำหรับผู้ชายอยู่ที่ประมาณร้อยละ 77 ภายในอายุ 15 ถึง 49 ปี

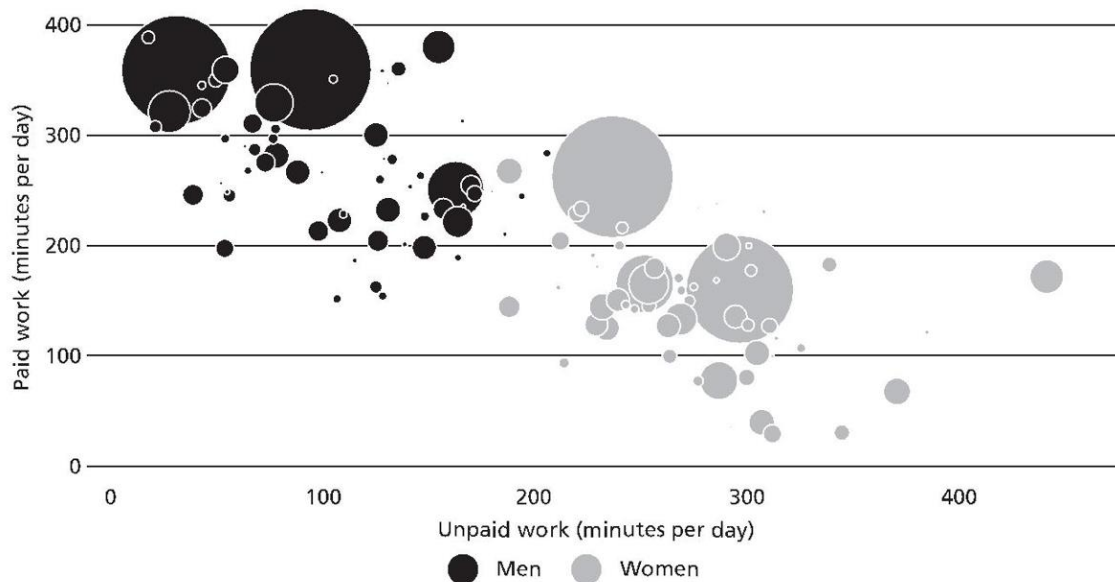
ตามรายงานประจำปีสถิติของ ESCAP อัตราส่วนระหว่างเพศหญิงและชายเกี่ยวกับการจ้างงานโดยรวมในปี 2558 พบประมาณร้อยละ 72 ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

สถานการณ์จ้างงานของผู้หญิงในภูมิภาคดูไม่ดีขึ้น โดยทั่วไปผู้หญิงในเอเชียแปซิฟิกมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการจ้างงานในภาคบริการมากขึ้น (60 เปอร์เซ็นต์) รองลงมาคือ งานเกษตรกรรม (26 เปอร์เซ็นต์) และการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม (12 เปอร์เซ็นต์) โดยที่การทำงานในฐานะผู้ประกอบการ การเป็นหุ้นส่วน มีเพียงร้อยละ 2.5 เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามตัวเลขนี้เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยถึง 17.5% เมื่อรวมกับ “การเป็นผู้ประกอบการ” “การทำธุรกิจของตัวเอง” และ “การอาชีพอิสระ”

อีกประเด็นคือ การเลือกปฏิบัติด้านรายรับ พบว่าผู้หญิงมีรายได้น้อยกว่าผู้ชายถึง 24 เปอร์เซ็นต์ โดยดูจากภาพรวมจากแหล่งรายได้ทุกระดับ ความไม่เท่าเทียมกันในรายได้นี้อาจเกิดหลายสถานการณ์เช่น โอกาสในการเป็นผู้บริหารระดับสูง การประกอบอาชีพอาชีพที่ได้รับค่าตอบแทนสูง การเป็นผู้ลงทุน การเป็นผู้ร่วมลงทุน การใช้เวลาในการทำงาน ระยะเวลาของการทำงาน ฯลฯ โดยไม่ได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม อันเนื่องมาจากบรรทัดฐาน หรือแนวปฏิบัติของสังคมนั้น ๆ ในการไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับแรงงานผู้หญิง อีกทั้งประเภทงานที่ไม่ได้รับค่าจ้างก็นับว่าเป็นปัญหาอีกประการหนึ่ง ซึ่งมักประกอบด้วยงานบ้าน งานภาคการเกษตร ฯลฯ ดังรูปที่ 1 แสดงให้เห็นว่าภาระงานที่ไม่ได้รับค่าจ้างของผู้หญิงทั่วโลก

¹⁵ World Bank, Voice and Agency: Empowering Women and Girls for Shared Prosperity (2014). Available from http://www.worldbank.org/content/dam/Worldbank/document/Gender/Voice_and_agency_LOWRES.pdf.

รูปภาพที่ 1 ภาระงานที่ไม่ได้รับค่าจ้างของผู้หญิงทั่วโลก

(แหล่งที่มา) Source: UNDP, Human Development Report 2015: Work for Human Development (New York, 2015). Available from http://hdr.undp.org/sites/default/files/2015_human_development_report_1.pdf.

คำอธิบายภาพ

Paid work (minutes per day) คือ งานที่ต้องจ่ายเงิน (นาทีต่อวัน), *Unpaid work (minutes per day)* คือ งานที่ไม่ได้รับค่าจ้าง (นาทีต่อวัน)

ทั้งนี้เป็นเพราะในหลายสังคมยังคงตระหนัก หรือมีความคิดว่า งานบ้านและการดูแลครอบครัวเป็นความรับผิดชอบของผู้หญิงเป็นหลัก ดังนั้นผู้หญิงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับครอบครัวมากกว่างานอื่น ๆ ซึ่งส่งผลเสียต่อโอกาสในการประกอบอาชีพอื่น ๆ ของพวกเธอ แม้ว่าจะมีความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ดังกล่าว แต่พบว่าผู้หญิงในหลายกรณีไม่เต็มใจที่จะเปลี่ยนสถานะที่เป็นอยู่เพราะกลัวผลกระทบระยะยาว ปัจจัยเหล่านี้มักส่งผลให้ผู้หญิงต้องทนทุกข์จากความโดดเดี่ยวทางสังคมรวมทั้งส่งผลต่อความนับถือตนเองต่ำในระดับที่สูงกว่าผู้ชายมาก

สรุปเนื้อหา 3.1

ปัจจุบันการพัฒนาผู้หญิงต้องเผชิญปัญหา คือ

- ความไม่เสมอภาคทางโอกาสของผู้หญิง หมายถึง โอกาสที่จะได้รับบริการทางเศรษฐกิจและสังคมต่าง ๆ รวมทั้งการไม่ได้รับส่วนแบ่งหรือผลประโยชน์จากการพัฒนาและทรัพยากรในรูปแบบต่าง ๆ
- ผู้หญิงขาดการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการเป็นผู้นำโดยเฉพาะกระบวนการการพัฒนาต่าง ๆ และการเมือง ทำให้ไม่สามารถดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมหลายด้านที่เกี่ยวกับผู้หญิงได้
- การเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงทั้งทางนิตินัยและพฤตินัย

- การขาดการคุ้มครองสถานภาพในฐานะที่เป็นบุคคล และในฐานะที่เป็นผู้หญิง
- ค่านิยมและเจตคติต่อผู้หญิงในเชิงลบยังมีอยู่ทั่วไป ดังสะท้อนในรูปการกีดกัน การเลือกปฏิบัติ การมีอคติทางเพศและการเหยียดเพศ
- เศรษฐกิจสังคมของประเทศกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และถ้าการพัฒนาดำเนินการไปอย่างไม่ครอบคลุม ทั้งถึงกลุ่มผู้หญิงจะถูกละเลยและถูกทอดทิ้งไว้เบื้องหลัง ทำให้ทรัพยากรมนุษย์กลุ่มนี้ไม่สามารถมีส่วนร่วมช่วยพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่

สิ่งที่ต้องทำ

ขอให้พิจารณาประเด็นต่อไปนี้:

- การจัดอันดับปัจจุบันของประเทศของคุณจากดัชนีการพัฒนามนุษย์ของ UNDP (UNDP's Human Development Index) มีสถานะอย่างไรบ้าง?

ค้นเพิ่ม: <http://hdr.undp.org/en/content/human-development-index-hdi>

> มีแนวทาง ขอบเขตเกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาหรือไม่? ถ้าใช่อย่างไร?

ค้นเพิ่ม : <http://www.ilo.org/gender/lang--en/index.htm>

- ผู้หญิงในประเทศของคุณประกอบอาชีพในด้านใดบ้าง?

พวกเธอต้องเผชิญกับการถูกเลือกปฏิบัติหรือไม่? ค้นเพิ่ม: <http://www.ilo.org/gender/lang--en/index.htm>

กรณีศึกษา 4

โซมยาเอาชนะความท้าทายในชีวิตและช่วยเหลือผู้หญิงคนอื่น ๆ ได้อย่างไร³⁰

โซมยา (Soumya) มาจากพื้นที่ชนบทของรัฐกรณาฏกะทางตอนใต้ของอินเดีย เป็นเวลาหกปีที่เธอทำงานร่วมกับโครงการริเริ่มศูนย์ข้อมูลของ IT for Change ซึ่งสนับสนุนโดย UN Women โดยทำเป็นศูนย์ IT เล็ก ๆ หรือที่เรียกกันว่า “คิออสก์” (kiosk) โดยได้รับสิทธิในการเป็นเจ้าของและจัดการโดยกลุ่มผู้หญิงร่วมกัน เพื่อให้บริการเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตและเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่ชุมชนท้องถิ่นสามารถใช้เพื่อเรียกร้องสิทธิจากรัฐบาลท้องถิ่น ในฐานะ “สื่อข้อมูล” โซมยา (Soumya) ใช้ข้อมูลดิจิทัลจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลออนไลน์ รวมทั้งรวบรวมข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับบริการของรัฐที่อาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้หญิงที่ด้อยโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจ ในแต่ละเดือนเธอจะตะเวนไปเยี่ยมหมู่บ้านห่างไกลเพื่อแบ่งปันข้อมูลนั้น และช่วยผู้คนยื่นคำร้องเพื่อรับสิทธิ เช่น เงินสวัสดิการและเงินอุดหนุน

“ตอนฉันอายุ 19 ปี พ่อแม่บังคับฉันให้แต่งงานกับญาติ พ่อแม่ของฉันเป็นชาวนายากจน และพวกเขากังวลว่าหากพวกเขาเลื่อนการแต่งงานของฉัน พวกเขาอาจจะหาเจ้าบ่าวคนใหม่ไม่ได้ พวกเขามอบเงินให้สามี่ของฉันเพื่อช่วยเขาซื้อรถจักรยานและเริ่มทำงานเป็นคนขับรถ สามเดือนหลังแต่งงาน ฉันตั้งท้องและเลิกเรียน ฉันกำลังศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวรรณคดี และฉันมีความฝันที่จะหางานดี ๆ ที่จะช่วยให้ฉันมีอิสระทางการเงิน ทุกอย่างดูเรียบร้อยดีจนกระทั่งฉันไปบ้านแม่เพื่อคลอดบุตร ฉันมีลูกสาวและนี่เป็นโอกาสสำคัญสำหรับฉัน และฉันคาดหวังว่าสามี่จะมาเยี่ยมเรา เขาไม่ปรากฏตัว ปรากฏว่าเขาเริ่มดื่มเหล้าและเล่นการพนัน และได้ขายรถจักรยานเพื่อใช้หนี้ของเขา เขากลายเป็นคนขี้เหล้า เขาแย่ง ฉันจึงต้องกลับไปหาพ่อแม่”

แม่ของฉันอยู่ในกลุ่มผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มต้นของศูนย์ข้อมูล IT และเมื่อศูนย์ดังกล่าวเปิดขึ้น เพื่อนของแม่แจ้งให้พวกเราว่า เนื่องจากมีแรงกดดันทางการเงินมากมาย และฉันไม่สามารถพึ่งพาองค์กรการกุศลของพ่อแม่หรือญาติของฉันได้ทั้งหมด ฉันจึงตัดสินใจลงรับทำงานนี้ ฉันได้เรียนรู้มากมายจากการฝึกอบรม ไม่เพียงแค่ว่าเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีเท่านั้น ฉันยังได้รับโอกาสในการประสานงาน ติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ระดับต่าง ๆ รวมทั้งการได้โอกาสในการโต้ตอบและการพูดในที่ประชุมสาธารณะด้วย

หลังจากที่เริ่มงานได้สองสามเดือน ฉันพยายามเริ่มชีวิตใหม่กับสามี่ ฉันส่งเขาไปปรึกษาเรื่องการเสพติด แต่เขากลับหวนคืนสู่วิถีเดิม ๆ ทั้งที่ฉันพยายามอ่อนน้อมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในที่สุดฉันก็เห็นได้ชัดว่าสามี่ของฉันจะไม่เปลี่ยนแปลงหรือพยายามทำอะไรเลย ฉันจึงจำเป็นต้องตัดสินใจย้ายออกจากบ้านของเขาและไปอยู่กับพี่สาวหม้ายของฉัน เธอช่วยดูแลลูกสาวของฉันเมื่อฉันอยู่ที่ทำงาน ลูกสาวของฉันอยู่ในโรงเรียนประถม ฉันอยากให้ลูกเป็นผู้หญิงอิสระเมื่อเธอโตขึ้น ฉันอยากให้เธอเรียนให้มากที่สุด มันเป็นเรื่องยาก แต่ฉันก็เข้มแข็งขึ้นเมื่อเห็นผู้หญิงคนอื่นในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน และฉันรู้จุดยืนของฉัน ทำให้ฉันสามารถเอื้อมมือออกไปหาพวกเขาและยื่นมือสนับสนุน

ทุกวันนี้ เมื่อฉันไปในหมู่บ้าน ฉันได้รับการยอมรับในงานที่ทำโดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุที่ยากไร้ซึ่งฉันได้กรอกใบสมัครบำนาญ โดยที่ฉันอธิบายให้ฟังถึงวิธีเรียกร้องการปันส่วนอาหารรายเดือนจากร้านค้ารายค้าคุณธรรมในหมู่บ้านของพวกเขาเอง และจากนักศึกษาที่ฉันได้แนะนำเกี่ยวกับการฝึกอาชีพและโอกาสในการทำงานในภาครัฐและเอกชน งานของฉันทำให้ฉันมีความสุข และความทะเยอทะยานของฉันคือการทำงานเพื่อให้ผู้หญิงและเด็กที่อยู่รอบตัวฉันสามารถเข้าถึงโอกาสที่เหมาะสมในการใช้ชีวิตตามที่พวกเขาต้องการ ประสบการณ์ส่วนตัวของฉันทำให้ฉันตัดสินใจว่าไม่มีผู้หญิงคนใดที่อยู่รอบตัวฉันควรจะรู้สึกต่ำต้อยและพ่ายแพ้ แต่ผู้หญิงทุกคนสามารถลุกขึ้นสู้กับความท้าทายที่อยู่รอบ ๆ ตัวเธอและสามารถที่จะหลุดพ้นได้

3.1.2 กฎหมายที่ลำเอียงทางเพศและสภาพแวดล้อมการกำกับดูแล

รัฐธรรมนูญ รวมทั้งกฎหมายต่าง ๆ เป็นพื้นฐานของรัฐ ซึ่งระบุหลักการของอำนาจบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และตุลาการ ตลอดจนการใช้สิทธิและภาระผูกพันของบุคคลและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน สิ่งที่เกิดขึ้นคือ

รัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายของชาติไม่ได้ระบุสิทธิของผู้หญิงและผู้ชายในลักษณะที่มุ่งต่อการลดการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศหรือส่งเสริมสิทธิผู้หญิงอย่างเด่นชัด

ผลการศึกษาล่าสุดเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศทั่วโลกพบว่ากว่า 170 ประเทศยังคงมีอุปสรรคทางกฎหมายในระดับต่าง ๆ ที่ขัดขวางไม่ให้ผู้หญิงได้รับสิทธิพิเศษและการคุ้มครองทางกฎหมายและรัฐธรรมนูญ เช่นเดียวกับผู้ชาย การศึกษาระบุว่า: “แม้จะมีแรงจูงใจด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ และจริยธรรมในการบรรลุความเท่าเทียมทางเพศ ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงยังคงเข้าถึงโอกาสน้อยกว่าผู้ชายและเด็กชายทั่วโลก การปิดช่องว่างระหว่างเพศยังคงเป็นหนึ่งในความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั่วโลก”¹⁶

ผลการวิจัยพบว่า การขับเคลื่อน รวมทั้งการดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้หญิง การคุ้มครองผู้หญิงมีความล่าช้า โดยเฉพาะในด้านสิทธิทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นหลัก เช่น สุขภาพ การงาน และการแต่งงาน ผู้หญิงแต่ละคนที่ได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต้องเผชิญกับระบบยุติธรรม (รวมถึงกฎหมายและการบังคับใช้) พบว่าในหลายกรณีที่ผู้หญิงสามารถโต้แย้งการเลือกปฏิบัติหรือรับความยุติธรรมได้ยากยิ่งนัก

ตารางที่ 1 แสดงภาพรวมของข้อจำกัดทางกฎหมายต่าง ๆ สำหรับผู้หญิงที่แต่งงานแล้วทั่วโลก

ตารางที่ 1	ภาพรวมข้อจำกัดทางกฎหมายต่าง ๆ ของผู้หญิงที่แต่งงานแล้วทั่วโลก
ข้อจำกัด	ประเทศที่ผู้หญิงแต่งงานแล้วถูกจำกัดเมื่อเทียบกับผู้ชายที่แต่งงานแล้ว
เลือกสถานที่ที่จะอยู่อาศัย (25)	เบนิน, บูร์กินาฟาโซ, แคเมอรูน, ชาด, สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก, สาธารณรัฐคองโก, กาบอง, ภูเนีย, เซดี, สาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน, จอร์แดน, คูเวต, มาเลเซีย, มาลี, นิการา กัว, ไนเจอร์, โอมาน, รวันดา, ซาอุดีอาระเบีย, เซเนกัล, ซูดาน สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย สหราชอาณาจักรเอมิเรตส์ เวสต์แบงก์และฉนวนกาซา และสาธารณรัฐเยเมน
ให้สัญชาติแก่บุตรของเธอ (16)	กินี สาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน จอร์แดน คูเวต เลบานอน มาดากัสการ์ มาเลเซีย มาลี มอริเตเนีย เนปาล โอมาน ซาอุดีอาระเบีย ซูดาน สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย สหราชอาณาจักรเอมิเรตส์ และเวสต์แบงก์และฉนวนกาซา
ได้งานโดยไม่ได้รับอนุญาต (15)	โบลีเวีย แคเมอรูน ชาด สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก กาบอง ภูเนีย สาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน จอร์แดน คูเวต มอริเตเนีย ไนเจอร์ ซูดาน สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย สหราชอาณาจักรเอมิเรตส์ เวสต์แบงก์และฉนวนกาซา
ออกนอกบ้าน (9)	สาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน จอร์แดน คูเวต มาเลเซีย โอมาน ซูดาน สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย เวสต์แบงก์และฉนวนกาซา และสาธารณรัฐเยเมน
เที่ยวต่างประเทศ (4)	โอมาน ซาอุดีอาระเบีย ซูดาน และสาธารณรัฐอาหรับซีเรีย

¹⁶ World Policy Analysis Center, Closing the Gender Gap: A summary of findings and policy recommendations (2014).

แหล่งที่มา: World Bank, *Voice and Agency: Empowering Women and Girls for Shared Prosperity* (2014). Available from http://www.worldbank.org/content/dam/Worldbank/document/Gender/Voice_and_agency_LOWRES.pdf.

ในบางประเทศที่กฎหมายสนับสนุนความเท่าเทียมระหว่างเพศ แต่ก็พบว่า ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายอาจไม่สม่ำเสมอ โดยผู้หญิงบางคนไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการคุ้มครองทางกฎหมายได้ กฎหมายที่ตอบสนองต่อเพศสภาพสามารถต่อต้านกฎหมายและการปฏิบัติที่ไม่เป็นทางการและตามจารีตประเพณี สิ่งนี้สามารถเห็นได้ในบางประเทศเกี่ยวกับการตีความมรดกของทรัพย์สินที่กฎหมายมรดกตามจารีตประเพณีเลือกปฏิบัติต่อความเป็นเจ้าของทรัพยากรของผู้หญิง บางครั้งตุลาการอาจใช้เชื้อชาติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการตัดสินใจเรื่องมรดก ในอินเดียการไม่มีสิทธิตามกฎหมายที่เป็นธรรมในการถือครองที่ดินอาจทำให้ผู้หญิงเสี่ยงต่อการถูกพลัดถิ่นจากบ้านในกรณีที่มีการหย่าร้างหรือเป็นหม้าย และอาจส่งผลต่อบทบาทของผู้หญิงในฐานะหัวหน้าครัวเรือน การย้ายไปอยู่ที่อื่น รวมทั้งการหาเลี้ยงชีพโดยภาพรวม

ความสามารถของผู้หญิงในการเป็นเจ้าของและจัดการทรัพยากร เช่น ที่ดินก็เกี่ยวข้องกับความสามารถของผู้หญิงในการได้รับความเชื่อถือเช่นกัน ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดของการถือครองที่ดินและการจัดการที่ดินกับการเสริมอำนาจมีผลกระทบอย่างมากต่อผู้หญิงในชนบทที่ได้รับส่วนแบ่ง รวมทั้งการดำรงรักษาอาชีพของตนจากที่ดิน ถึงแม้ว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้หญิงในชนบทจะมีสัดส่วนแรงงานในภาคเกษตรถึง 43% โดยเฉลี่ย แต่พวกเธอเป็นเจ้าของที่ดินน้อยกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ ที่ดินที่ผู้หญิงเป็นเจ้าของมีแนวโน้มที่จะมีขนาดเล็กกว่าและด้อยกว่าที่ดินที่ผู้ชายเป็นเจ้าของ

กล่องข้อความที่ 2 : ฐานข้อมูลระหว่างเพศและสิทธิในที่ดิน

องค์การอาหารและการเกษตร (FAO) ได้จัดทำฐานข้อมูลกลาง (portal) เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ และสิทธิในที่ดินในปี 2553 โดยมีข้อมูลล่าสุดระดับประเทศเกี่ยวกับการพัฒนากฎหมายและปัจจัยที่ส่งเสริมหรือป้องกันการถือครองที่ดินที่เท่าเทียมทางเพศ สนับสนุนผู้กำหนดนโยบาย สมาชิกสภานิติบัญญัติ และผู้สนับสนุนสิทธิในที่ดินของผู้หญิง โดยเป็นข้อมูลของ 84 ประเทศจนถึงปัจจุบัน ข้อมูลแยกเพศเกี่ยวกับการถือครองที่ดินและที่ดิน ใช้เครื่องมือประเมินกฎหมายในแง่ของการถือครองที่ดินที่เท่าเทียมทางเพศ ด้วยฐานข้อมูลนี้ FAO หวังว่าจะเน้นให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำทางเพศในการถือครองที่ดิน และสามารถที่จะระบุปัจจัยทางการเมือง กฎหมาย และวัฒนธรรมที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการถือครองที่ดินที่เท่าเทียมทางเพศได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

(<http://www.fao.org/gender-landrights-database/en/>)

สิ่งที่ต้องทำ

ขอให้พิจารณาประเด็นต่อไปนี้:

- ในประเทศของคุณ มีกฎหมายใดบ้างที่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงในแง่ของสิทธิทางสังคม กฎหมาย และอาชีพต่าง ๆ?
- มีแนวปฏิบัติทางสังคมใด ๆ ที่เลือกปฏิบัติเกี่ยวกับผู้หญิง หรือที่ไม่ได้รับการดูแล หรือการคุ้มครองจากรัฐบาล แต่ก็ยังคงได้รับการยอมรับ หรือการนำไปใช้อย่างกว้างขวางหรือไม่?

3.1.3 จำกัดการเข้าถึงบริการสาธารณะต่าง ๆ

ด้านการศึกษาของรัฐและการบริการสาธารณสุขเป็นอีกสองด้านที่พบว่ามีข้อจำกัดต่อการเข้าถึงและการให้บริการโดยรวม (ทั้งคุณภาพและผลลัพธ์ที่ได้) สำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงเนื่องจากผลการศึกษาพบว่า มีการเข้าถึงที่จำกัด ทำให้ส่งผลอย่างมากต่อการพัฒนาอื่น ๆ หรือรวมทั้งโอกาสอื่น ๆ ที่มีอยู่ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

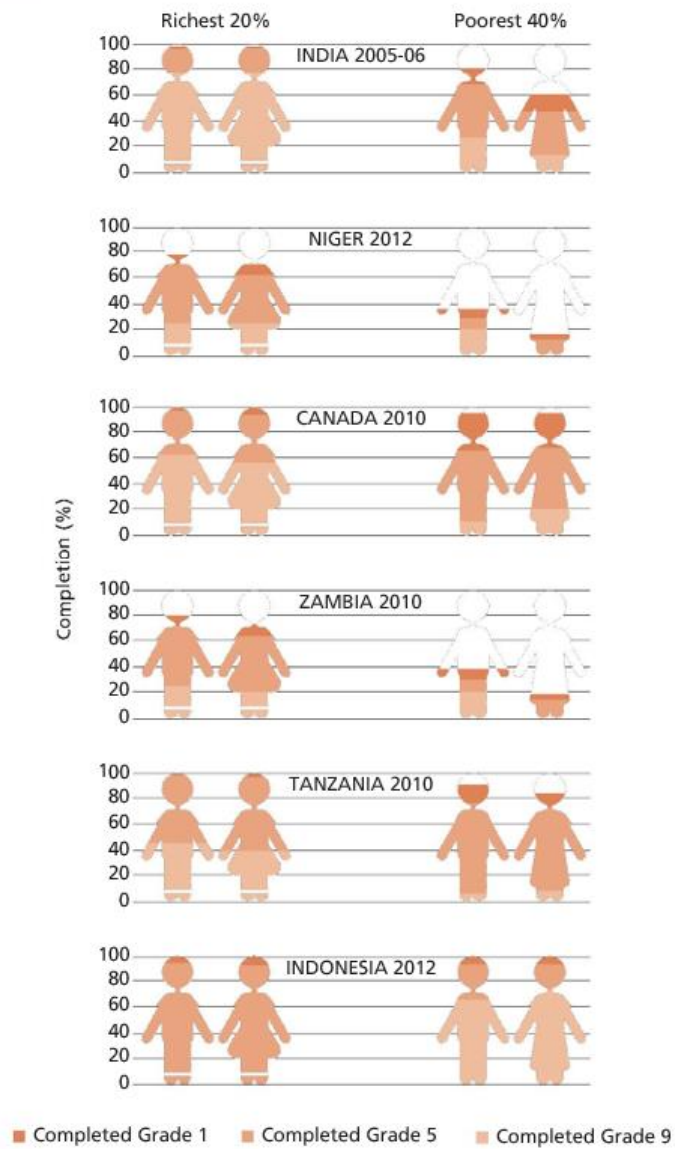
ด้าน ICT พบว่า ผู้ใช้ ICT จำนวนมาก (ส่วนใหญ่เป็นโทรศัพท์มือถือ) โดยพบว่า ทั่วโลกไม่มีความรู้ด้านการใช้งาน ICT ที่เพียงพอ ผู้เชี่ยวชาญบางคนกล่าวว่า การได้รับการศึกษาในระดับหนึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะสามารถส่งผลให้ผู้หญิงสามารถเข้าถึงและได้รับประโยชน์สูงสุดจาก ICT ได้มากยิ่งขึ้น เพราะจากผลที่ได้พบว่า การรู้หนังสือผู้หญิงนับว่าล้าหลังจากผู้ชายทั่วโลก ผลการศึกษาของบริษัท Intel ระบุว่า “ในประเทศกำลังพัฒนาทั้งหมด ผู้หญิงประมาณ 75 เปอร์เซ็นต์รู้หนังสือ เทียบกับผู้ชาย 86% และพบว่ายังมีความแตกต่างที่มหาศาลในบางประเทศ ตัวอย่างเช่น ในอินเดียมีผู้หญิงเพียง 51 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่สามารถอ่านและเขียนได้ ในขณะที่ผู้ชาย 75 เปอร์เซ็นต์สามารถอ่านได้ หากปราศจากทักษะพื้นฐานนี้ การเข้าถึง ICT ก็อาจจะทำให้ห่างไกล หรือประสบความสำเร็จมากขึ้นด้วย”

โดยเฉลี่ยแล้ว ระดับการรู้หนังสือของผู้หญิงทั่วโลกกำลังเพิ่มขึ้น อย่างน้อยก็ในระดับประถมศึกษา อย่างไรก็ตาม เด็กในวัยประถมศึกษาจำนวน 58 ล้านคนไม่ได้เรียนหนังสือ และจำนวนสำคัญอยู่ในเอเชียใต้ นอกจากนี้ในกลุ่มการศึกษาระดับอุดมศึกษา ความเหลื่อมล้ำระหว่างนักเรียนหญิงและชายยังคงมีอยู่มาก ผู้หญิงในส่วนต่าง ๆ ของโลกถูกบังคับให้ยุติการศึกษาเนื่องจากความยากจน โครงสร้างพื้นฐานที่ไม่ดี หรือขาดความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการศึกษา สิ่งนี้ส่งผลให้ระดับการรู้หนังสือต่ำ รวมทั้งการรู้หนังสือทางเทคโนโลยี ในหมู่ผู้หญิงทั่วโลก ผู้หญิงคิดเป็นสองในสามของประชากรที่ไม่รู้หนังสือ (จากข้อมูลการรู้หนังสือจากองค์การการศึกษา วัฒนธรรม และวิทยาศาสตร์แห่งสหประชาชาติ) (UNESCO)

อีกทั้งสาเหตุจากความยากจนที่มักส่งผลต่อการเพิ่มช่องว่างระหว่างเพศ ในที่สุดก็ส่งผลเสียต่อการเข้าถึงการศึกษา ผู้หญิงที่ยากจนนับว่าถูกทำร้ายเป็นสองเท่าในสังคม เนื่องจากการดิ้นรนทางการเงินและการเลือกปฏิบัติที่พวกเธอต้องเผชิญ ในรูปที่ 2 เราจะเห็นว่าในแต่ละประเทศ นักเรียนหญิงและชายที่ยากจนและร่ำรวย

เด็กผู้หญิงจากครอบครัวที่ยากจนที่สุดมีแนวโน้มที่จะสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาต่ำกว่าเด็กผู้ชาย ในขณะที่เด็กหญิงและเด็กชายจากครอบครัวที่ร่ำรวยมีแนวโน้มที่จะสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาเท่ากัน

รูปภาพที่ 2 สัดส่วนของเด็กอายุ 15 ถึง 19 ปีที่จบชั้นประถมศึกษา จำแนกตามกลุ่มความร่ำรวยและเพศ

แหล่งที่มา: WorldBank, Voice and Agency: Empowering Women and Girls for Shared Prosperity (2014). Available from http://www.worldbank.org/content/dam/Worldbank/document/Gender/Voice_and_agency_LOWRES.pdf.

คำอธิบายรูปที่ 2	
Richest 20%	รวยที่สุด 20%
Poorest 40%	ยากจนที่สุด 40%
Completion (%)	เสร็จสิ้น (%)
Completed Grade 1	จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1
Completed Grade 5	จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 5
Completed Grade 9	จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (มัธยมตอนต้น)
India 2005-06	ประเทศอินเดีย ปี ค.ศ 2005 – 2006
Niger 2012	ประเทศไนเจอร์ ปี ค.ศ 2012
Canada 2010	ประเทศแคนาดา ปี ค.ศ. 2010
Zambia 2010	ประเทศแซมเบีย ปี ค.ศ. 2010
Tanzania 2010	ประเทศแทนซาเนีย ปี ค.ศ. 2010
Indonesia 2012	ประเทศอินโดนีเซีย ปี ค.ศ. 2012

3.1.4 ความรุนแรงต่อผู้หญิง

ผลการศึกษายังพบว่ามีการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงจำนวนมาก ทั้งในระดับบุคคลและในระดับส่วนรวม ความรุนแรงจากเพศสภาพเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและเป็นความท้าทายที่เร่งด่วนทั่วโลก ทั้งผู้หญิงและผู้ชายมีความเสี่ยงจากความรุนแรงร่วมกัน อย่างไรก็ตาม พบว่าผู้หญิงมีความเสี่ยงต่อความรุนแรงมากกว่า ผลการศึกษาพบว่าผู้หญิงกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ทั่วโลกเคยประสบกับความรุนแรงทางร่างกายหรือจากคู่นอน หรือความรุนแรงทางเพศที่ไม่ใช่ของคู่รัก ความรุนแรงดังกล่าวอาจเกิดขึ้นที่บ้านหรือในสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคย อันที่จริง 1 ใน 3 ของผู้หญิงต้องเผชิญกับความรุนแรงทางร่างกายหรือทางเพศจากคู่รักที่สนิทสนม

ความรุนแรงหรือการกระทำที่ชั่วร้ายดังกล่าวไม่เพียงส่งผลเสียต่อความสัมพันธ์ของมนุษย์และการเติบโตโดยรวมของบุคคล ครอบครัว หรือสังคมใด ๆ แต่ยังส่งผลกระทบในทางลบต่อเศรษฐกิจโลกด้วย การคุกคามต่อความเป็นอยู่ที่ดีของผู้หญิงจากการล่วงละเมิดทางเพศ ความรุนแรงทางเพศ และแม้กระทั่งความรุนแรงประเภทต่าง ๆ ในโลกออนไลน์ เช่น การสะกดรอยตามในโลกออนไลน์ รวมทั้งพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การคุกคาม การแย่งชิง การข่มขู่ การแข่งขันการเข้าสู่กิจกรรมทางธุรกิจ ฯลฯ

3.2 สิ่งที่เอื้อหรือปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพผู้หญิง

3.2.1 การเข้าไปมีส่วนร่วมระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ

แม้ว่าบรรทัดฐานทางสังคมแบบดั้งเดิมจำนวนมากจะขัดต่อการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง แต่ก็มีแนวปฏิบัติที่ดีทางสังคมที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกซึ่งส่งผลกระทบในทางบวกต่อเรื่องสวัสดิภาพของผู้หญิง ความพยายามดังกล่าวครอบคลุมทั้งผู้ชาย เด็กชาย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในสังคม โดยเป็นความพยายามในการทำงาน เพื่อการขับเคลื่อนร่วมกันเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีแนวทาง วิธีการที่ดีขึ้นสำหรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้หญิง แนวทางนี้เป็นพื้นฐานเพราะบทบาทของผู้หญิงและผู้ชายถูกกำหนดโดยสังคม การจัดการกับการเลือกปฏิบัติจำเป็นต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย เพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าใจถึงประโยชน์ของความเท่าเทียมทางเพศสำหรับทั้งสองเพศ และเพื่อให้ทั้งสองเพศมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง การให้อำนาจแก่ผู้หญิงยังหมายถึงการมอบอำนาจให้ผู้ชายสนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศระหว่างกันด้วย

สรุปเนื้อหา 3.2¹⁷

ด้านสังคม การมีจิตอาสาเพื่อช่วยเหลือสังคม การเพิ่มบทบาทผู้หญิงเข้าไปมีบทบาทในการคอยสอดส่องดูแลเรื่องยาเสพติดของเยาวชนในชุมชน การมีความสามัคคีความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชน มีอำนาจต่อรอง โดยการจัดตั้งกลุ่มเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเข้มแข็งของผู้นำ จะสามารถนำกลุ่มไปสู่เป้าหมายได้สำเร็จ ความมีจิตสำนึก รักท้องถิ่น เสียสละและความเห็นอกเห็นใจในการทำงานเป็นกลุ่ม

ด้านเศรษฐกิจ การบริหารจัดการเศรษฐกิจของครอบครัวทั้งรายรับรายจ่าย ผู้หญิงต้องดูแลรับผิดชอบทุกสิ่งภายในครอบครัว ทั้งรายรับรายจ่าย พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ผู้หญิงให้ความสนใจเรียนรู้ในสื่อเทคโนโลยี (ICT) และนำมาประยุกต์ใช้กับงานชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อสร้างความเป็นธรรมด้านเศรษฐกิจของชุมชนความรู้ ความสามารถเฉพาะตัวที่มีอยู่ในตัวของผู้หญิงเอง ที่ผู้หญิงสามารถดึงออกมาใช้ในการทำงาน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนและองค์กรในชุมชนให้มีความเข้มแข็ง เพื่อการพึ่งพาตนเองในทางเศรษฐกิจ ซึ่งผู้หญิงเข้ามามีส่วนช่วยเป็นอย่างมาก เริ่มที่กระปรังงาน การเจรจาต่อรองธุรกิจของครอบครัว และของชุมชน

ด้านวัฒนธรรม ผู้หญิงสามารถเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ความอ่อนโยน ชอบช่วยเหลือผู้อื่น การเผื่อแผ่และแบ่งปัน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงเข้ามามีบทบาทด้านนี้ ฐานะทางสังคม การได้รับโอกาสจากครอบครัวและชุมชน เป็นส่วนผลักดันให้ผู้หญิงเข้ามามีบทบาทในการพัฒนา การประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและส่งเสริมศีลธรรมแก่ครอบครัวและชุมชน อนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นหลาย ๆ อย่างกำลังจะสูญหายไป ทำงานประณีต ผู้หญิงมีทั้งวิสัยทัศน์ คุณวุฒิที่เหมาะสม ในการที่จะเป็นผู้อนุรักษ์ ส่งเสริมและถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับคนรุ่นใหม่

¹⁷ [https://edu.buu.ac.th/vesd/PDF62-2/a2562-2\[298-308\].pdf](https://edu.buu.ac.th/vesd/PDF62-2/a2562-2[298-308].pdf) (หน้า 297)

ด้านการเมืองการปกครอง พบว่ามีการเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ชุมชน ทำให้ผู้หญิงอาสาเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสภาท้องถิ่นมากขึ้น ความรู้ความสามารถ และการยอมรับในความเท่าเทียมกัน การมีภาวะผู้นำผู้หญิงเป็นผู้นำกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน ทำให้ชุมชนมองเห็นความสามารถเข้าใจด้านการเมืองการปกครอง ทำให้สังคมยอมรับบทบาทผู้หญิงมากขึ้น การปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นสตรียุคใหม่ มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเบื้องต้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงสิทธิ บทบาทหน้าที่พลเมืองที่ดีของสังคม การศึกษาของผู้หญิงถูกยกระดับให้มีความเท่าเทียมผู้ชาย การปกครองทำให้สังคมเปิดกว้างยอมรับบทบาทผู้หญิงมากขึ้น การตระหนักในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเบื้องต้น ด้านสิ่งแวดล้อมเป็นผู้นำการพัฒนาและส่งเสริมโครงการต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน การมีหน้าที่ในการดูแลบ้านเรือน ให้สะอาดเรียบร้อย การคัดแยกขยะและการรีไซเคิลหรือนำกลับมาใช้ใหม่ หรือผลิตใหม่เพื่อลดปริมาณขยะ พร้อมกับเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของชุมชนเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมของชุมชนให้มีความสวยงามและน่าอยู่

กรณีศึกษา 5 การสั่นกระดิ่งเพื่อต่อต้านความรุนแรงในครอบครัวในอินเดีย

(Ringing the bell against domestic violence in India)¹⁸

ประชาชนทั่วไปและกลุ่มผู้ชายอินเดียเริ่มที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมกันทำลายวงจรความรุนแรงต่อผู้หญิง เมื่อพวกเขาได้ยินผู้ชายทำร้ายผู้หญิงในบ้านใกล้ ๆ พวกเขาจะกดกริ่งหรือหาวิธีที่จะขัดจังหวะความรุนแรง การรณรงค์นี้เรียกว่า “Bell Bajao” (“เสียงกริ่ง” ในภาษาฮินดี) ได้นำไปสู่การตระหนักรู้เกี่ยวกับกฎหมายต่อต้านความรุนแรงในครอบครัวมากขึ้น และการรายงานอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้น เมื่อความร่วมมือต่าง ๆ ดังกล่าวถูกมองว่าเป็นที่ยอมรับร่วมกันในสังคม ก็ทำให้ความรุนแรงต่อผู้หญิงไม่เป็นที่ยอมรับ และช่วยส่งเสริมการเป็นพันธมิตรโดยธรรมชาติระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในการต่อต้านพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทุกรูปแบบที่เพิ่มขึ้น และเข้มแข็งขึ้น

ลิงก์ที่เกี่ยวข้อง:

- การรณรงค์นี้เรียกว่า Bell Bajao (“เสียงกริ่ง”) Bell Bajao homepage <http://www.bellbajao.org/>.
- ทำไมผู้ชายควรสนใจเรื่องความรุนแรงในครอบครัว? <http://bellbajao.org/home/men-for-bell-bajao/>

¹⁸ Plan International, The State of the World's Girls: So, What About Boys? (2011).

3.2.2 การปฏิรูปกฎหมายและการตอบสนอง

การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้หญิงต้องมีการเปลี่ยนแปลงในรัฐธรรมนูญแห่งชาติหรือกฎหมายระดับชาติ ระดับประเทศ ในกระบวนการและขั้นตอนทางกฎหมาย ในข้อบังคับของรัฐบาล และในข้อกำหนดด้านงบประมาณ เพื่อต่อสู้กับความรุนแรงทางเพศรวมทั้งความรุนแรงทุกประเภทแก่ผู้หญิงประเทศต่าง ๆ ได้ออกกฎหมายเฉพาะทางหรือรวมบทบัญญัติไว้ในโครงสร้างทางกฎหมายที่มีอยู่ในอินเดีย ขณะนี้มีกฎหมายใหม่ที่กำหนดให้เหยื่อของความรุนแรงเกี่ยวกับครอบครัวมีสิทธิไม่ถูกขับไล่ออกจากสถานที่สมรส ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า หลายประเทศกำลังเปลี่ยนแปลงนโยบายของตนเพื่อจัดการกับประเด็นทางกฎหมาย การลงโทษ การเยียวยา การป้องกัน ความร่วมมือ เพื่อเป็นการนำไปสู่การเสริมอำนาจ หรือการเพิ่มอำนาจของผู้หญิงในประเทศของตนในทุกมิติของการพัฒนา

กล่องข้อความที่ 3 เครื่องมือประเมินทางกฎหมายขององค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

โดยเป็นการประเมินสถานะปัจจุบันของการเข้าถึงที่ดินที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย องค์การ FAO ได้พัฒนาเครื่องมือประเมินทางกฎหมาย (LAT) ที่มีเป้าหมายเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติทางเพศในรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับที่ดิน มรดก สัญชาติ สิทธิในทรัพย์สิน และการเข้าถึงความยุติธรรม และอื่น ๆ โดยเฉพาะคือ:

- เน้นจุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาสในการถือครองที่ดินที่เท่าเทียมระหว่างเพศตามกรอบของกฎหมาย
- ระบุแหล่งที่มาของความแตกต่างระหว่างเพศในกฎหมาย
- ช่วยกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมตามกฎหมาย และการปฏิรูปต่อ

เครื่องมือนี้ประกอบด้วยรายการตัวบ่งชี้ทางกฎหมายประมาณ 30 ตัวเกี่ยวกับการถือครองที่ดินที่เท่าเทียมระหว่างเพศ ซึ่งจัดอยู่ใน 8 องค์ประกอบหลักคือ:

1. การให้สัตยาบันตราสารสิทธิมนุษยชน
2. การจัดการเลือกปฏิบัติทางเพศในรัฐธรรมนูญแห่งชาติ
3. การรับรู้ความสามารถทางกฎหมายของผู้หญิง
4. ความเท่าเทียมกันทางเพศของสิทธิเกี่ยวกับสัญชาติ
5. ความเท่าเทียมกันทางเพศในสิทธิในทรัพย์สิน
6. ความเท่าเทียมกันระหว่างเพศในมรดก
7. การดำเนินการอย่างเท่าเทียมระหว่างเพศ กลไกการโต้แย้ง และการเข้าถึงความยุติธรรม
8. การมีส่วนร่วมของผู้หญิงในสถาบันระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่บังคับใช้กฎหมายที่ดิน

โดยเป็นการประเมินที่ดำเนินการในกว่า 22 ประเทศทั่วโลก ทำให้สามารถเปรียบเทียบการถือครองที่ดินที่เท่าเทียมทางเพศได้ทั่วโลก โดยแสดงบนแผนที่ในรูปแบบที่สามารถโต้ตอบได้ (ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ LAT <http://www.fao.org/gender-landrights-database/legislation-Assessment-tool/en/>)

3.2.3 การเพิ่มการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิง

ด้วยนโยบายต่าง ๆ เช่น การกำหนดโควตาหรือจำนวน สัดส่วนสำหรับผู้หญิงในที่นั่งหรือตำแหน่งทางการเมือง และการรับรองการเป็นตัวแทนของผู้หญิงในหน่วยงานวางแผนในทุกระดับ เพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ที่จะสนับสนุนให้ผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมในการเมืองแบบตัวแทนมากขึ้น จากนโยบายดังกล่าวที่ระบุการเป็นตัวแทนของผู้หญิงกว่าร้อยละ 25 ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้หญิงในปี 2555 รวมทั้งวิธีการอื่น ๆ ในการเพิ่มการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิง เช่น การจัดสรรเงินทุนเพื่อสร้างขีดความสามารถของผู้หญิงในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นผู้นำ ฟิลิปปินส์มีบทบัญญัติด้านรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และงบประมาณที่ครอบคลุมสำหรับการเสริมสร้างความเท่าเทียมกันของผู้หญิง ผลการศึกษาพบว่า ผู้นำทางการเมืองที่เป็นผู้หญิงสามารถช่วยเปลี่ยนทัศนคติต่อผู้หญิงในบทบาทผู้นำได้

3.2.4 การปรับปรุงบริการการศึกษาสำหรับผู้หญิง

ตามแผนการพัฒนาผู้หญิงของสหราชอาณาจักร: “การศึกษาเพิ่มอีกหนึ่งปีจะสามารถเพิ่มรายได้ของเด็กผู้หญิง 10 ถึง 20 เปอร์เซ็นต์ และนับว่าเป็นก้าวสำคัญของเส้นทางสู่การทำลายวงจรของความยากจน เด็กผู้หญิงที่มีการศึกษามากขึ้น ซึ่งจะหมายถึงโอกาสของชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับตัวเธอเองและลูก ๆ ของพวกเธอ รวมทั้งโอกาสที่จะร่วมในการพัฒนาชุมชนให้เจริญรุ่งเรืองมากขึ้น มีโอกาสในการเป็นพนักงานที่ดีขึ้น และส่งผลต่อการสร้างรายได้ให้ประเทศร่ำรวยขึ้น” ซึ่งจะสามารถส่งเสริมและสนับสนุนได้จากทุกภาคส่วนโดยเฉพาะกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด: รัฐบาล พลเมือง องค์กรนอกภาครัฐ องค์กรและบริการการศึกษาเอกชนเพื่อการทำงานร่วมกันเพื่อให้แน่ใจว่ามีความเท่าเทียมกันทางเพศในการเข้าถึงการศึกษาไม่เพียงแต่ในระดับประถมศึกษาแต่จนถึงระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการเปิดโอกาสการจ้างงานหลังจากที่กลุ่มเด็กผู้หญิงและผู้หญิงได้รับการศึกษาในระดับใด ๆ สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องแน่ใจว่าเด็กผู้หญิงได้มีโอกาสไปโรงเรียน แต่ในขณะเดียวกัน ต้องมีการพัฒนาหลักสูตรที่มีประโยชน์ ยืดหยุ่น และเปิดโอกาสให้เด็กผู้หญิงสามารถโต้ตอบได้ การวิจัยเรื่องการเสริมอำนาจ เสริมศักยภาพของผู้หญิง แสดงให้เห็นว่าการศึกษาในระบบที่ออกแบบมาอย่างดีจะสามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและเพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

อีกทั้ง การสนับสนุนส่งเสริมเพิ่มเกี่ยวกับการที่ผู้หญิงต้องการการสนับสนุนและกำลังใจเป็นพิเศษในการเข้าสู่สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM) การวิจัยล่าสุดพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการศึกษา STEM กับผู้หญิงที่มีความสามารถสูง ในการวิจัย ผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์และวิศวกรรมศาสตร์ได้เน้นย้ำถึงบทบาทที่สำคัญของ STEM ในการกำหนดอนาคตของพวกเธอ และในการช่วยให้พวกเธอและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถช่วยกันทำลายเพดานหรืออุปสรรคต่าง ๆ ในแวดวงมืออาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

การวิจัยพบว่า ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะเริ่มต้นธุรกิจได้มากกว่าผู้ชาย แต่มักจะเป็นธุรกิจในระดับเบื้องต้น หรือในระดับพื้นฐาน เพราะความจำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าครอบครัวของพวกเขาได้อยู่รอดก่อน โดยส่วนใหญ่ผู้หญิง มักจะไม่ได้หวัง หรือมองไปถึงโอกาสทางธุรกิจที่ดีกว่า หรือที่เป็นไปได้มากกว่า เพราะเธอมักเลือกที่จะยังชีพให้ได้ ก่อน เลี้ยงครอบครัวให้ได้ก่อน ต้องการสร้างรายได้พื้นฐานให้อยู่ได้ก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพบในในประเทศกำลัง พัฒนามากกว่าในประเทศที่พัฒนาแล้ว ผู้ประกอบการหญิงจึงมักถูกมองว่าเป็นผู้ประกอบการขั้นต้น และมักเป็น กลุ่มที่มีทักษะค่อนข้างต่ำ ซึ่งจริง ๆ แล้ว ผู้หญิงมีเหตุผลมากกว่านั้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับการเสริมสร้างศักยภาพและทักษะของผู้หญิงในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ ผลการวิจัยพบว่า ผู้หญิงมีศักยภาพในการหารายได้ และมีแนวโน้มที่จะใช้รายได้ส่วนใหญ่ในการดูแลบุตรธิดาและ ส่งไปโรงเรียน สามารถสะสมทรัพย์สินมากขึ้น และสามารถเพิ่มความมั่นคงทางการเงินเพิ่มมากขึ้น ผู้ประกอบการ หญิงจึงนับว่าเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่สำคัญที่เริ่มต้นด้วยกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ที่สามารถต่อยอดไปสู่กิจกรรมการ พัฒนาอื่น ๆ ในระดับที่สูงขึ้นไปคือ การพัฒนาชุมชน สังคม วัฒนธรรม และการเมือง โดยเริ่มจากการพยายามทำ ธุรกิจขนาดเล็กเพื่อการหารายได้ในการยังชีพในเบื้องต้นก่อน

3.2.5 การเพิ่มโอกาสจากการใช้ ICT

โอกาสต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการใช้ ICT นั้นมีมากมาย เพราะ ICT สามารถใช้เพื่อเป็นเครื่องมือทาง การศึกษาทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ สามารถใช้สำหรับการใช้งานส่วนตัวและในหน่วยงาน และสามารถใช้เพื่อ ส่งเสริมการให้บริการสาธารณะแก่ผู้หญิง เช่น ด้านสุขภาพและการศึกษา ICT สามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของผู้หญิง โดยการใช้ความรู้และทักษะในการสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมที่พวกเธอรู้สึกสบายใจ และสามารถใช้นับสนุนความต้องการและลำดับความสำคัญในการต่อยอดกิจกรรมอื่น ๆ ของพวกเธอได้ด้วย ICT

ICT สามารถให้โอกาสใหม่ ๆ ในการเสริมอำนาจทางเศรษฐกิจของผู้หญิง:

» การสร้างโอกาสทางธุรกิจและการจ้างงานสำหรับผู้หญิงในฐานะเจ้าของ ผู้จัดการ และพนักงานของ โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ บนพื้นฐานของการใช้ ICT เพื่อเป็นเครื่องมือ

» การใช้ ICT เพื่อการปรับปรุงการให้บริการ การขยายกิจการ ผลงานที่ดำเนินการโดยผู้หญิง (เช่น โปรแกรมการรู้หนังสือ หลักสูตรการวางแผนธุรกิจ การฝึกอบรม ICT การเข้าถึงบริการข้อมูลการตลาดและการค้า และการริเริ่มอีคอมเมิร์ซ)

» เสนอการใช้ ICT เพื่อการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจในการจ้างงาน และหรือในการเป็นผู้ประกอบการ ตลอดจนการเป็นผู้ประกอบการในภาค ICT เอง เช่น การเปิดให้บริการ ICT ในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น

ทดสอบตัวเอง

- คุณสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้ผู้หญิงมีกำลังใจ มีการพัฒนาศักยภาพของตนเอง?
- เป็นไปได้ไหมที่จะทำให้เกิดการสนับสนุนให้บริษัทหรือหน่วยงานต่าง ๆ เช่น หน่วยงานของรัฐในการออกแบบทางเลือกการทำงานที่ยืดหยุ่น ที่รวมเอาความต้องการเฉพาะและแตกต่างกันของผู้หญิงและผู้ชายมาใช้ในการออกแบบดังกล่าวด้วย?
- บริการสาธารณะด้านสุขภาพและการศึกษามีความสำคัญต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจหรือศักยภาพของผู้หญิงอย่างไร?
- เราจะใช้ ICT เพื่อกำหนดเป้าหมายเพื่อการพัฒนาผู้หญิงและรวมถึงการพัฒนากลุ่มชายขอบอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร

ข้อความสำคัญ

- ผู้หญิงมีประชากรครึ่งหนึ่งของโลกที่สามารถมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมได้
- ผู้หญิงมักถูกผลักให้อยู่ด้านข้าง โดยมักจะถูกกำหนดให้อยู่ในฐานะของการเป็นผู้มีส่วนร่วม เป็นผู้ร่วม ไม่ใช่ผู้นำ จากผลการศึกษาทั่วโลกยังคงพบว่าการเลือกปฏิบัติ การไม่สามารถรับประโยชน์จากบริการสาธารณะต่าง ๆ รวมทั้งยังคงตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงประเภทต่าง ๆ
- สำหรับผู้หญิงที่ต้องการที่จะพัฒนาตนเองในฐานะหุ้นส่วนในการพัฒนาที่เท่าเทียม ต้องมีการออกแบบกระบวนการในการพัฒนาศักยภาพผู้หญิงที่ทุกฝ่าย ทุกระดับที่เกี่ยวข้องจะต้องให้การสนับสนุน รวมถึงการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการในกลุ่มผู้หญิง ตลอดจนช่วยให้พวกเธอใช้ประโยชน์จาก ICT ให้ได้ทั่วถึงและมากที่สุด

IV. ICT จะสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงได้อย่างไร?

ICT เป็นหนึ่งในปัจจัยหลักในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง เพื่อให้ทุกหน่วยงาน ทุกกลุ่ม ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถประสานงาน เชื่อมงาน ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุสู่เป้าหมายเดียวกันได้ เพราะ ICT นับว่าเป็นหนึ่งในเครื่องมือหลักที่สามารถนำไปใช้เพื่อการขับเคลื่อนที่การพัฒนา การเปิดโอกาส การเข้าถึงต่าง ๆ เพราะสามารถใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการช่วยเปิดช่องทางต่าง ๆ สู่การพัฒนาศักยภาพ และการเสริมอำนาจของผู้หญิงได้อย่างยืดหยุ่น เริ่มที่การใช้โทรศัพท์มือถือและบริการเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างแพร่หลายทั้งในประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนา ICT สามารถช่วยให้ผู้หญิงก้าวข้ามอุปสรรคต่าง ๆ เช่น การเดินทาง เวลาที่ยืดหยุ่น การวางแผนที่เหมาะสมกับตนเอง ฯลฯ อีกทั้งกลายเป็นเครื่องมือที่สามารถสร้างความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมใน

ชีวิตของพวกเขาได้ด้วยเช่นกัน เช่น การริเริ่มการค้าขายออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัด ตามความพร้อมของพวกเขาเป็นต้น

ผลการเรียนรู้

บทเรียนนี้เน้นว่าเป็นการยกตัวอย่างให้เห็นอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรมว่า ICT สามารถช่วยเป็นเครื่องมือที่ยืดหยุ่นในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงได้ด้วยวิธีการ และแนวทางต่าง ๆ

4.1 ICT คืออะไร?

ICT หมายถึง เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่หลอมรวมทั้งข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารเข้าด้วยกันอย่างลงตัว โดยขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งเพื่อการสื่อสาร การประสานงาน การดำเนินการ การบริหารจัดการ ฯลฯ ICT ครอบคลุมทั้งเครื่องมือ ทั้งสื่อประเภทต่าง ๆ หรือที่เรียกว่า “มัลติมีเดีย” ที่ช่วยเอื้อให้เกิดการสื่อสารที่หลากหลาย ทั้งสื่อเดิม เช่น วิทยุ โทรทัศน์และโทรศัพท์ และสื่อใหม่ อินเทอร์เน็ต ฮาร์ดแวร์ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต ฯลฯ และซอฟต์แวร์ โซเชียลมีเดีย และบริการแอปพลิเคชันต่าง ๆ ฯลฯ

ตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษ 1990 เป็นต้นมา การเกิดขึ้นของ ICT ได้ส่งผลต่อเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต การทำงาน การเข้าถึงสังคม และการมีส่วนร่วมของผู้คนในทุกเรื่องตั้งแต่เรื่องวิถีชีวิต จนถึงเรื่องการเมือง การปกครอง การพัฒนาต่าง ๆ สถิติของการเข้าถึงสื่อ ICT ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั่วโลก รวมทั้งในประเทศกำลังพัฒนาต่าง ๆ ที่ส่งผลให้เกิดคลื่นแห่งการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งในชนบทและหมู่บ้านห่างไกล จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัจจุบัน ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 3.2 พันล้านคน โดย 2 พันล้านคนมาจากประเทศกำลังพัฒนา

การเข้าถึง ICT ที่เพิ่มขึ้นนับว่าเป็นช่องทางใหม่สำหรับการให้บริการ การเข้าถึงบริการ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะนวัตกรรมใหม่ต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือไม่ได้ใช้เพื่อพูดคุยกับเพื่อนและครอบครัวเท่านั้น แต่ยังใช้ในการค้นหาข้อมูล แลกเปลี่ยนอีเมลและรูปถ่าย หรือแม้แต่ซื้อของและชำระเงิน บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Twitter, Clubhouse ฯลฯ เป็นแพลตฟอร์มใหม่สำหรับการมีส่วนร่วม แบ่งปันข่าวสาร ส่งเสริมธุรกิจ และมีส่วนร่วมในทุกประเด็น ทุกระดับ รวมไปถึงด้านการเมือง

สรุปเนื้อหา 4.1¹⁹

ICT ย่อมาจาก Information and Communication Technology ICT ที่หมายถึง เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสนับสนุน ส่งเสริมการถ่ายทอดข่าวสารข้อมูลและการสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันไป เทคโนโลยีจะหมายถึง คอมพิวเตอร์ ซึ่ง

¹⁹ <https://sites.google.com/site/worldshareth/ict-khux-xari>

ประกอบด้วยส่วนอุปกรณ์ (hardware) ส่วนคำสั่ง (software) และส่วนข้อมูล (data) และระบบการสื่อสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ ระบบสื่อสารข้อมูล ดาวเทียมหรือ เครื่องมือสื่อสารใด ๆ ทั้งมีสายและไร้สาย (ความหมายตามที่ให้ไว้ในแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2545-2549) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวันทุกวันนี้อย่างยิ่ง จึงได้มีการตั้งหน่วยงานเป็นระดับกระทรวงชื่อ “กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร-Ministry of Information and Communication Technology” หรือกระทรวงไอซีที ICT ซึ่งในปัจจุบันเปลี่ยนเป็นกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยพัฒนาต่อยอดจากฐานแนวคิดเดิมคือการบูรณาการกันระหว่าง ว่า “I” Information สารสนเทศ นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้มาผ่านกระบวนการเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ มีภาระหน้าที่ที่มีความสำคัญกับความปลอดภัยของข่าวสารข้อมูลบนเครือข่าย อยู่ในศีลธรรมอันดี และไม่กระทบ ต่อความมั่นคงของประเทศ แหล่งกลางของข้อมูลออนไลน์ จัดให้มีองค์กรที่ช่วยในการแลกเปลี่ยนและวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสารของธุรกิจ ICT สนับสนุนส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาเกี่ยวกับการป้องกันเครือข่ายสารสนเทศในสถาบันการศึกษา และเผยแพร่ข้อมูลให้กับกลุ่มธุรกิจ และ “C” Communications การสื่อสาร ขอบข่ายงานคือจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารทั้งในและระหว่างประเทศที่เพียงพอในต้นทุนที่แข่งขันได้กับประเทศในกลุ่มผู้นำในภูมิภาค มีเป้าหมายให้ ประชากรมากกว่าร้อยละ 70 สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ เพิ่มห้องสมุดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ICT เพิ่มอัตราความสามารถในการใช้ ICT ของประชากรให้ถึงร้อยละ 60 เนื่องจากเป็นพื้นฐานต่อทักษะของประชาชนในสังคมเศรษฐกิจ องค์ความรู้ กำหนดให้อัตราค่าบริการในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศขั้นต้นเหมาะสมกับประชาชนส่วนใหญ่ ให้มีการสร้างเครือข่ายภายในระหว่างหน่วย งานของรัฐ โดยมีโครงสร้างการเชื่อมต่อตามโครงสร้างระบบราชการ “T” Technology เทคโนโลยีที่รวมความหมายของคำว่า Technique หมายถึงวิธีการที่มีการพัฒนาและสามารถนำไปใช้ได้ และ Logic หมายถึงความมีเหตุผลที่เป็นที่ยอมรับ รวมกันหมายถึงวิธีการปฏิบัติที่มีการจัดลำดับอย่างมีรูปแบบและขั้นตอน เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพในเรื่องความรวดเร็วในการทำงาน ฯลฯ

อีกทั้งยังรวมถึงการออกนโยบาย กรอบกฎหมายที่เอื้อต่อการลงทุนสร้างนวัตกรรมใหม่และการผลิตภายในประเทศ การสร้างความตระหนัก ถึงความสำคัญของ ICT ลดความเสี่ยงในการป้องกันความปลอดภัยของข้อมูล สนับสนุนบทบาทของภาคเอกชน โดยเฉพาะ SME โดยส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้าไปใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการรายย่อยเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตใหม่ ๆ ร่วมมือกับประเทศคู่ค้า เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้ และมีความปลอดภัย อีกทั้งส่งเสริมให้มีการผลิตและการพัฒนาองค์รวมของการสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศที่ได้มาตรฐานสากลร่วมกันด้วย

สิ่งที่ต้องทำ

ขอให้พิจารณาประเด็นต่อไปนี้:

- ปัจจุบันประเทศของคุณอยู่ในดัชนีความพร้อมเครือข่ายของ World Economic Forum อันดับใด

ขอให้ค้นเพิ่มใน: <http://reports.weforum.org/global-information-technology-report-2015/network-readiness-index/>

> และความพร้อม หรือดัชนีดังกล่าว มีแนวทาง นโยบาย หรือเป้าหมาย ทิศทางในการปรับปรุงหรือการพัฒนาหรือไม่? อย่างไร?

4.2 โอกาสต่าง ๆ ที่เกิดจากการใช้ ICT เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง

4.2.1 โอกาสในการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ

ICT สามารถใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการเอื้อให้เกิดการเข้าถึงโอกาส ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างประหยัดให้กับผู้หญิง ทั้งโอกาสในการประสานงาน การสื่อสารกับครอบครัวและเพื่อนฝูง ตลอดจนกับลูกค้าธุรกิจและซัพพลายเออร์ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยพื้นฐานแล้วผู้หญิงจะใช้โทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อกับครอบครัว ญาติ และเพื่อนฝูงในสถานการณ์ที่มีการย้ายถิ่น หรือการเดินทางไกลเป็นหลัก จากนั้นจึงตามด้วยเหตุผลอื่น ๆ เช่น เพื่อการค้นหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อการเข้าถึงสื่อ และเพื่อการเข้าถึงช่องทางการทำงาน รายได้ การทำงาน ฯลฯ

ตัวอย่างเช่น ในประเทศจีนที่หญิงสาวจำนวนมากทิ้งบ้านเกิดในชนบทเพื่อหางานทำในโรงงานในเมือง นักวิจัยหลายคนได้ชี้ให้เห็นว่า โทรศัพท์มือถือกลายเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในการสื่อสารกับครอบครัวที่พวกเธอทิ้งไว้เบื้องหลังในหมู่บ้านเพื่อให้สามารถสื่อสารเชื่อมโยงระหว่างกัน ทั้งกับครอบครัวตนเอง ญาติ เพื่อน รวมทั้งเครือข่ายอาชีพกับผู้หญิงคนอื่น ๆ ที่อพยพไปอยู่ที่อื่น อีกตัวอย่างหนึ่ง ผู้หญิงชาวประมงอินเดียในเมืองเกรละประเทศอินเดียใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อติดต่อกับครอบครัวขณะเดินทางไปซื้อปลาต่างถิ่น เพราะสถานะทางการเงินที่ต้องแข่งขันเพิ่มขึ้นในตลาดปลาทุกระดับ เริ่มที่ตลาดปลาในท้องถิ่น ฯลฯ ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้พวกเธอต้องเดินทางเพิ่มขึ้น ใช้เวลาและกระบวนการ วิธีการต่าง ๆ มากขึ้น โทรศัพท์ช่วยให้พวกเธอสามารถที่จะรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ อีกทั้งเพื่อให้สามารถเท่าทันกับสถานการณ์ ข้อมูลทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด

นอกจากการสื่อสารแล้ว ICT ยังช่วยให้เข้าถึงข้อมูลและแหล่งข้อมูลความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้หญิง เช่น การดูแลการคลอดบุตร การดูแลเด็ก การศึกษาและการเกษตร อีกทั้ง ICT ยังสามารถออกแบบให้สามารถสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย ทั้งศักยภาพและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น ศูนย์ “Krishi-Mitra” ที่อำนวยความสะดวกในการสร้างขีดความสามารถในหมู่ชุมชนเกษตรกรในชนบทที่มีความรู้และไม่รู้หนังสือในอินเดีย การเข้าถึงการใช้งานต่าง ๆ ที่ง่าย (interface) การ

ออกแบบการใช้งาน ICT ที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เช่น "เพื่อนเกษตร" โดยเน้นการใช้ตัวชี้นำภาพและเสียงและตัวอย่างที่คุ้นเคยในท้องถิ่นเพื่อให้สื่อสารกับผู้ใช้หลักซึ่งเป็นเกษตรกรในชนบทได้ง่าย การแก้ปัญหาช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ หรือการสื่อสาร การประสานงานแบบสองทางระหว่างเกษตรกรและผู้เชี่ยวชาญด้านการเกษตรได้สะดวกตลอดเวลา

สรุปเนื้อหา 4.2²⁰

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT) ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญกับชีวิตประจำวันทั้งหญิงและชายเป็นอย่างมาก โดยนำระบบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน รวมทั้งการติดต่อสื่อสาร หรืออาจกล่าวได้ว่า เราสามารถนำ ICT มาใช้ประโยชน์ได้เกือบทุกกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็น การรับส่งอีเมล การสนทนาออนไลน์ผ่านโปรแกรมต่าง ๆ การเข้าเว็บไซต์การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้หญิงพบว่า มีการใช้งานแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการสื่อสาร การใช้อินเทอร์เน็ต และการใช้คอมพิวเตอร์หรือเครื่องมือประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับตนเองและครอบครัว

กรณีศึกษา 6

บทสัมภาษณ์ นสิบากรณ์ อามิโนวา (Nasibakhon Aminova) ผู้ก่อตั้งทาจิกิมามะ (TajikMama.tj)

นสิบากรณ์ อามิโนวา (Nasibakhon Aminova) อายุ 36 ปีเป็นผู้ก่อตั้ง “ทาจิกิมามะ” (TajikMama.tj) ที่ให้ข้อมูลที่หลากหลายเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรและการศึกษาออนไลน์สำหรับผู้ปกครอง ในปัจจุบัน TajikMama มีสมาชิกมากกว่า 8,500 คนในกลุ่ม Facebook

เหตุผลหลักในการก่อตั้ง “TajikMama”

หลังจากอยู่ในมอสโกได้ห้าปี ฉันกลับไปประเทศทาจิกิสถาน และได้เผชิญกับความท้าทายในการหาโรงเรียนที่ดีให้ลูก ๆ ในรัสเซีย มีชุมชนออนไลน์ขนาดใหญ่ของมารดาชาวรัสเซียที่กระตือรือร้นซึ่งช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยคำแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงดูและการศึกษา ในทางตรงกันข้ามที่ชุมชนของฉันไม่พบข้อมูลออนไลน์ใด ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนในพื้นที่ของฉัน แทบไม่มีสถาบันการศึกษาใดที่มีหน้าเว็บอย่างเป็นทางการ

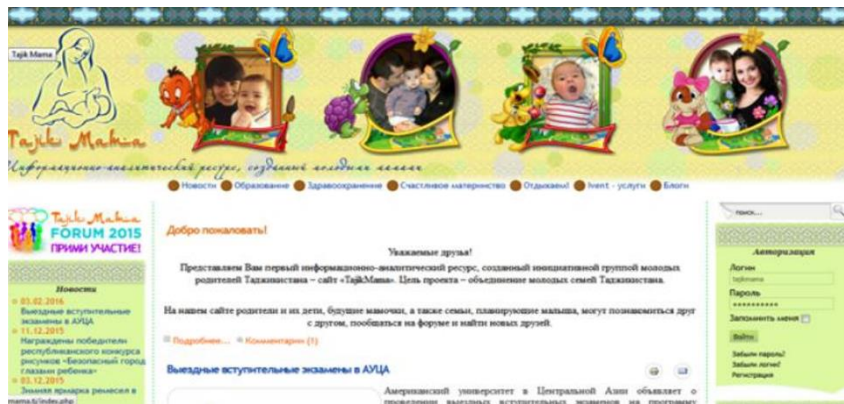
²⁰ <https://www.iok2u.com/index.php/article/information-technology/1111-ict>

คุณเริ่มต้น “TajikMama” ได้อย่างไร?

ในเดือนมีนาคม 2012 ฉันเปิดกลุ่ม Facebook กับกลุ่มเพื่อนและคนรู้จักกลุ่มเล็ก ๆ มีพวกเรา 25 คนที่จะเริ่มต้น เราแบ่งปันข้อมูล คำแนะนำ ที่อยู่และหมายเลขติดต่อของโรงเรียนและโรงเรียนอนุบาล หลังจากผ่านไปสองเดือน ฉันได้เปิดตัวเว็บไซต์ TajikMama (<http://www.tajikmama.tj>) เพื่อให้ข้อมูลนั้นพร้อมใช้งานสำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้ Facebook เว็บไซต์เติบโตอย่างต่อเนื่องด้วยข้อมูลที่เพิ่มขึ้น และผู้คนจำนวนมากขึ้นเข้าร่วมกลุ่มของเรา ไม่ใช่แค่พ่อแม่เท่านั้น แต่ยังรวมถึงปู่และย่า ยาย แม้แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐและโรงเรียนเทศบาลด้วย

คุณระดมทุนสำหรับธุรกิจของคุณได้อย่างไร?

ตอนแรกมันเป็นเงินของตัวเองโดยมีการบริจาคเป็นครั้งคราวจากเพื่อน ตอนนี้ฉันมีโฆษณาและผลประโยชน์ทางการค้าอื่น ๆ บนเว็บไซต์แล้ว มีการจัดกิจกรรมการกุศลเป็นประจำสำหรับผู้ปกครองและเด็กทั่วประเทศ อีกทั้งการที่ “Handmade TajikMama” อนุญาตให้คุณแม่ทุกคนที่ลาคลอด หรือแม่บ้านขายผลิตภัณฑ์ทำมือ หรืองานฝีมือต่าง ๆ บนแพลตฟอร์ม “TajikMama” ได้ด้วย

อะไรทำให้ TajikMama แตกต่างจาก e-business อื่น ๆ?

“TajikMama” เป็นศูนย์กลางที่รวมผู้ใช้ทั้งหมดเป็นผู้ปกครอง ทุกคนมาจากหลากหลายอาชีพ เช่น เป็นทนายความ แพทย์ หรือวิศวกร แต่ทุกคนเป็นพ่อแม่เหมือนกัน สมาชิกจะส่งข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน และเนื่องจากโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีเว็บไซต์ที่เป็นทางการ ข้อมูลของ “TajikMama” นี้จึงเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองคนอื่น ๆ “TajikMama” จึงกลายเป็นขบวนการทางสังคมเพื่อการร่วมกันดูแลลูกหลาน ดูแลสังคมร่วมกันตามแนวที่ทุกคนถนัด

คุณจะให้คำแนะนำอะไรแก่ผู้ประกอบการผู้หญิงที่ต้องการโอกาส?

ประเด็นหลักที่สำคัญคือ “รักในสิ่งที่คุณทำอย่างแท้จริง” มันจะไม่ประสบความสำเร็จถ้าคุณไม่จริงจังกับมัน หากคุณรู้ว่าคุณกำลังทำสิ่งที่ดี สิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณและชีวิตของผู้คนรอบ ๆ ตัวคุณ คุณก็จะสามารถสร้างความแตกต่างที่ยิ่งใหญ่ได้

4.2.2 การเข้าถึงบริการสาธารณะ

เนื่องจาก ICT ช่วยให้สามารถส่งข้อมูลและบริการต่าง ๆ ได้โดยไม่คำนึงถึงเวลาและระยะทาง จึงทำให้สามารถที่จะให้บริการต่าง ๆ ที่จำเป็นได้อย่างทั่วถึง และขยายวงกว้างได้มากขึ้นเช่น การศึกษา การดูแลสุขภาพและบริการทางการเงิน ฯลฯ โดยสามารถให้บริการผ่านสื่อออนไลน์หรือผ่านโทรศัพท์มือถือให้กับผู้คนในวงกว้างขึ้น ทำให้ผู้ที่ไม่สามารถทำได้ หรือไม่สามารถเข้าถึงได้ ก็สามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ ได้ เช่น การจ่ายภาษี การจดทะเบียนที่ดิน การขออนุญาตเดินทาง และบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล โดยใช้ ICT ที่สะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ชีวิตของผู้หญิงง่ายขึ้น สะดวกขึ้น

UNESCO และ Nokia ได้เริ่มโปรแกรมการเรียนรู้ผ่านมือถือเพื่อช่วยส่งเสริมผู้หญิงและเด็กหญิง ผ่านโทรศัพท์มือถือพื้นฐานและข้อความ SMS โดยโปรแกรมดังกล่าวได้จัดเตรียมเนื้อหาทางการศึกษาและสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ สำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงโดยเฉพาะ เพื่อแนะแนว แนะนำ บอกช่องทางชี้นำชีวิตของพวกเธอเพื่อให้พวกเธอมีความมั่นใจ และมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิ รวมทั้งสามารถตั้งเป้าหมายของตนเองได้

การดูแลสุขภาพเป็นหนึ่งในภาคส่วนการพัฒนาที่สำคัญที่มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกด้วยการประยุกต์ใช้ ICT อย่างหลากหลายทั้งในระดับสถาบันและส่วนบุคคล ทั้งเพื่อรักษาข้อมูลทางการแพทย์ ทั้งเพื่อการรับรองการสื่อสารระหว่างสถานบริการสุขภาพ และเพื่อการขยายฐานความรู้ทางการแพทย์ (ทั้งออฟไลน์และออนไลน์) นอกจากนี้ ยังใช้ ICT เพื่อนำเสนอทางเลือกใหม่ที่เป็นนวัตกรรมใหม่เกี่ยวกับบริการด้านสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคที่มีปัญหาด้านภูมิศาสตร์และเศรษฐกิจ ผู้หญิงในชนบทและกึ่งเมืองในประเทศกำลังพัฒนาสามารถได้รับประโยชน์อย่างมากจากนวัตกรรมด้าน ICT ที่นำมาใช้ในการดูแลสุขภาพในมิติต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

ตัวอย่างเช่น ในอินโดนีเซีย โครงการ “หมอดำเยชุมชนด้วยโทรศัพท์มือถือ” (Aceh Besar Midwives with Mobile Phones) โดยการใช้ทางเลือกจาก ICT ต่าง ๆ (ICT Solution) ที่คุ้มค่าเพื่อปรับประยุกต์สู่การให้บริการสุขภาพของมารดาและทารก โปรแกรมนี้จัดเตรียมโทรศัพท์มือถือให้กับพยาบาลผดุงครรภ์ระดับภาคสนาม และระบบ SMS ที่ออกแบบเฉพาะ ซึ่งช่วยให้พวกเขาสามารถจัดเก็บและปรับปรุงข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วยลงในฐานข้อมูลกลาง นอกจากนี้ยังอำนวยความสะดวกในการสื่อสารด้วยเสียงระหว่างผดุงครรภ์และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ คล้ายกับในอินเดียที่มีการขับเคลื่อนนวัตกรรมด้านสุขภาพของชุมชน (Projecting Health) เป็นความคิดริเริ่มที่พัฒนาเนื้อหาภาพและเสียงเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพของแม่และเด็ก จากนั้นสื่อเหล่านี้จะเผยแพร่แจกจ่ายไปยังกลุ่มเป้าหมาย (ผู้หญิงในพื้นที่) ในเพื่อนบ้านและในชุมชนผ่านเจ้าหน้าที่สาธารณสุข วัตถุประสงค์หลักของโครงการนี้คือ เพื่อให้แน่ใจว่ามีข้อมูลสำคัญสำหรับกลุ่มผู้หญิงสามารถเข้าถึง หรือส่งตรงได้ด้วย ICT เพื่อให้พวกเธอสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของเธอเองและครอบครัวได้อย่างมีข้อมูลและถูกต้อง²¹ ซึ่ง

²¹ PATH, “Maternal and Child Health and Nutrition Global Program”. Available from <http://sites.path.org/mchn/our-projects/maternal-and-newborn-health/projecting-health/>.

คล้ายกับกรณีศึกษาที่ 7 ที่เป็นการใช้นวัตกรรม ICT เพื่อการให้บริการด้านสุขภาพด้วยโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการให้บริการสุขภาพ ได้รับความนิยมและก่อให้เกิดประโยชน์จำนวนมาก

กรณีศึกษา 7

การใช้ “แอป Maymay” โดยบริษัท Ooredoo ประเทศเมียนมาร์⁵³ (Maymay app โดยบริษัท Ooredoo, Myanmar)

“แอป Maymay” คืออะไร?

“แอป Maymay” เป็นบริการด้านสุขภาพบนมือถือสำหรับการดูแลการคลอดบุตรที่ออกแบบโดยบริษัท Ooredoo ผู้ให้บริการโทรคมนาคมและโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเมียนมาร์ “แอป Maymay” เปิดตัวในปี 2014 (“แม่” ในภาษาท้องถิ่น) ให้ข้อมูลแก่สตรีมีครรภ์และข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับการดูแลเด็กและปัญหาสุขภาพผ่านโทรศัพท์มือถือ โปรแกรมนี้พัฒนาโดยบริษัท Ooredoo, Global Association of Mobile Operators (GSMA), Population Services International (PSI) และ “Koekoe Tech” นอกจากนี้ยังร่วมมือกับ “GSMA Connected Women Programme” ที่เป็นหน่วยงานเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศแห่งสหรัฐอเมริกาและสหประชาชาติร่วมกับมูลนิธิ “Cherie Blair Foundation” สำหรับการพัฒนาผู้หญิงในทุกมิติโดยเฉพาะ

“แอป Maymay” ทำงานอย่างไร?

ปัจจุบันเมียนมาร์ประสบปัญหาหลายประการเกี่ยวกับสุขภาพของมารดา ซึ่งรวมถึงอัตราการเสียชีวิตของทารกและมารดาที่สูง และภาวะขาดสารอาหารของทารกในระดับที่มีนัยสำคัญ เนื่องจากกว่าร้อยละ 70 ของการเกิดของทารกไม่ได้รับการบริการทางการแพทย์จากผู้เชี่ยวชาญ ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของมารดาและทารกและเด็กจึงหายากในพ่อแม่ที่อายุน้อย สตรีมีครรภ์ และครอบครัวของพวกเขา เพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ “แอป Maymay” ให้บริการดังต่อไปนี้:

- การแจ้งเตือนคำแนะนำด้านสุขภาพของมารดา – ผู้ใช้แอปจะได้รับการแจ้งเตือนคำแนะนำด้านสุขภาพของมารดาสามครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งปรับให้เหมาะกับระยะการตั้งครรภ์ของผู้ใช้
- บริการระบุตำแหน่งแพทย์ – แอปใช้ตำแหน่ง GPS ของผู้ใช้และฐานข้อมูลของบุคลากรทางการแพทย์ชาวพม่าเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้ใช้และตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ด้านการแพทย์ที่ใกล้ที่สุดผ่าน Google Maps
- โพรไฟล์ผู้ใช้ – ผู้ใช้แอปจะต้องป้อนรายละเอียดของประจำเดือนครั้งสุดท้ายหรือวันครบกำหนดที่คาดหวัง เพื่อให้การแจ้งเตือนถูกกำหนดเวลากับระยะของการตั้งครรภ์ ข้อความยังได้รับการดัดแปลงสำหรับการตั้งครรภ์ครั้งแรกของผู้ใช้หรือไม่ และผู้ใช้สามารถเปิดและปิดการแจ้งเตือนได้ทุกเมื่อ

เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่น่าเชื่อถือ คำแนะนำจะได้รับจากสุขภาพของมารดาทารกและการคลอดผ่านโทรศัพท์มือถือ (Mobile Alliance for Maternal Action) โดยได้รับการอนุมัติจากกระทรวงสาธารณสุขของเมียนมาร์ก่อนเผยแพร่ ข้อมูลที่เผยแพร่จะถูกเก็บไว้ที่เกี่ยวข้องผ่านการปรับ ประยุกต์ให้เข้ากับบริบทและการแปลข้อความโดยแพทย์ชาวเมียนมาร์ที่ให้บริการฟรีและสามารถเข้าถึงได้จากโทรศัพท์ทั้งระบบ iOS และระบบ Android

ผลกระทบ

ในปัจจุบัน “แอป Maymay” มีผู้ใช้งานกว่า 11,000 คนในเมียนมาร์ แม้ว่าจำนวนสมาชิกโทรศัพท์มือถือในเมียนมาร์จะมีประมาณ 25% ของประชากรทั้งหมด แต่ “แอป Maymay” ของบริษัท Ooredoo ได้รับการดาวน์โหลดมากกว่า 10,000 ครั้งและผู้ติดตาม Facebook 40,000 คน ณ เดือนมกราคม 2558 โดยมีเป้าหมายที่จะดาวน์โหลดมากกว่า 30,000 ครั้งภายในกลางปี 2559 “แอป Maymay” ได้รับรางวัล “Consumer Service Innovation Award” จาก “Global Telecoms Business Innovation Awards 2015” และรางวัล “Best Community Telecom Project Award” จากงาน “Telecom Asia Awards 2015”

4.2.3 โอกาสในการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจและสังคม

ICT ถือเป็นหนึ่งในโลกที่สำคัญในการพัฒนาทั่วโลก การแพร่กระจายของอินเทอร์เน็ต การสื่อสารแบบไร้สาย และการทำงานร่วมกันระหว่างเทคโนโลยีการสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ ได้ช่วยส่งเสริมประชากรโลกแล รับประกันชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต ความสำคัญของ ICT ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมนั้นสูงขึ้นสำหรับผู้หญิง รวมทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ใต้เส้นความยากจน ในความเป็นจริง การเพิ่มจำนวนผู้หญิงและเด็กผู้หญิงออนไลน์เป็นสองเท่าจะสร้างรายได้ของประชาชาติ (GDP) เพิ่มขึ้นประมาณ 13 พันล้านดอลลาร์ถึง 18 พันล้านดอลลาร์ในประเทศกำลังพัฒนา จะเป็นการเปิดตลาดของการขายแพลตฟอร์มใหม่และการเข้าถึงเครือข่ายซึ่งมีมูลค่าประมาณ 5 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐถึง 70 พันล้านเหรียญสหรัฐ ทั่วโลกที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนา การใช้อินเทอร์เน็ตอาจช่วยเพิ่มรายได้ของผู้หญิงได้ ในการศึกษาในหลายประเทศโดยบริษัท Intel เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผู้หญิง

เกือบครึ่งใช้อินเทอร์เน็ตในการหางาน และประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นผู้หญิงกำลังสำรวจแหล่งข้อมูลออนไลน์เพื่อหารายได้เพิ่มเติม ผู้ตอบรายหนึ่งจากอินเดียกล่าวว่าอินเทอร์เน็ตเปิดโอกาสให้เธอได้มีส่วนร่วมใน “งานอิสระ...ทั่วทุกมุมโลก”

ตัวอย่างของ ICT ที่ช่วยให้ผู้หญิงได้รับอำนาจทางการเงินคือ “Usaha Wanita mobile service” ซึ่งได้รับการออกแบบโดย “Cherie Blair Foundation for Women” สำหรับผู้ประกอบการผู้หญิงชาวอินโดนีเซียที่ต้องการข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการลดต้นทุนและขยายธุรกิจดังรายละเอียดในกรณีศึกษาที่ 8

กรณีศึกษา 8 บริการผ่านโทรศัพท์มือถือ “กลุ่มนักธุรกิจหญิง : Usaha Wanita” ในอินโดนีเซีย

(Usaha Wanita mobile service in Indonesia)

บริการผ่านโทรศัพท์มือถือ “กลุ่มนักธุรกิจหญิง : Usaha Wanita” ในอินโดนีเซีย

“กลุ่มนักธุรกิจหญิง : Usaha Wanita” ในอินโดนีเซีย

บริการโทรศัพท์มือถือ “กลุ่มนักธุรกิจหญิง : Usaha Wanita” เริ่มขึ้นในอินโดนีเซียในปี 2555 โดยร่วมมือกับมูลนิธิ ExxonMobil, Nokia และ Indosat ในภาษาชาวอินโดนีเซีย “Usaha Wanita” หมายถึง “นักธุรกิจหญิง” จากผลการวิจัยที่สอดคล้องกันพบว่า อุปสรรคสำคัญที่ผู้ประกอบการผู้หญิงในอินโดนีเซียเผชิญอยู่ คือ การได้รับการพัฒนาในการใช้ ICT เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้ประกอบการผู้หญิงสามารถนำ ICT ไปใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการทำธุรกิจได้ เช่น การให้บริการเพื่อการเข้าถึงข้อมูลการตลาดผ่านแอปบนอุปกรณ์เคลื่อนที่ Usaha Wanita ให้การสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจแบบลงมือปฏิบัติกับ “Mercy Corps Indonesia” และได้จัดฝึกอบรมการสร้างขีดความสามารถทางธุรกิจให้กับผู้หญิงมากกว่า 2,000 คน

ผลกระทบ

บริการโทรศัพท์มือถือ “กลุ่มนักธุรกิจหญิง : Usaha Wanita” สามารถเข้าถึงผู้หญิงมากกว่า 14,000 คนในอินโดนีเซีย เป็นครั้งแรกที่ส่งมอบให้กับผู้ประกอบการสตรีในไนจีเรียและแทนซาเนีย และเข้าถึงผู้หญิงมากกว่า 100,000 คน ได้รับรางวัล “Best Consumer Innovation Award” จาก “Global Telecoms Business 2013 Awards” “กลุ่มนักธุรกิจหญิง : Usaha Wanita” เสริม Info Wanita ซึ่งเป็นความคิดริเริ่มด้านอุปกรณ์เคลื่อนที่ที่เน้นผู้หญิงเป็นหลักของ Indosat ซึ่งให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการด้านการเงิน ทักษะชีวิต สุขภาพ และการดูแลเด็กที่ส่งผ่าน SMS

การใช้ ICT เพิ่มประสิทธิภาพได้ด้วยการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ทั้งในชนบทและในเมือง ICT ได้ลดความซับซ้อนของปัญหาที่ต้องใช้เวลามากมาย (เช่น การโอนและแบ่งปันเอกสารทางไกล การจ่ายบิล การหางาน ฯลฯ) ซึ่งครั้งหนึ่งเคยใช้เวลาหลายชั่วโมงกว่าจะเสร็จสิ้น ทุกวันนี้ ธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่กำลังใช้แพลตฟอร์ม ICT เพื่อสื่อสารกับลูกค้าที่มีอยู่อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละกลุ่ม แต่ละพื้นที่ เพื่อที่จะสามารถขาย โฆษณา ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ และเข้าถึงเครือข่ายและฐานผู้บริโภคใหม่ ๆ อย่างไม่รู้จบ ยังมีความไม่เท่าเทียมกันอีกมากในแง่ของความสามารถในการเข้าถึงและประยุกต์ใช้ ICT ในการทำงานและกิจกรรมประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคที่กำลังพัฒนา

4.2.4 โอกาสในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

มิติที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพอย่างเป็นองค์รวมของผู้หญิงคือการเพิ่มความตระหนักทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของสาธารณชนอย่างเข้มแข็ง โดยใช้ ICT เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนดังกล่าว รวมทั้งด้านการเมืองของผู้หญิง มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองมากมายที่ริเริ่มและสนับสนุนอย่างกว้างขวางผ่านการแสดงตนทางออนไลน์ของนักเคลื่อนไหวเพื่อการพัฒนาผู้หญิงโดยใช้โซเชียลมีเดียหรือสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ในขบวนการยึดครองของสหรัฐอเมริกา ขบวนการอาหรับสปริงในอียิปต์ บาห์เรน และตูนิเซีย และ

ขบวนการชาห์บักในบังคลาเทศ ที่เป็นการสะท้อนให้เห็นการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของผู้หญิงหลายพันคนทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์

นักวิจัยเกี่ยวกับความเท่าเทียมระหว่างเพศพบว่า สื่อใหม่หรือสื่อ ICT (เช่น โซเชียลมีเดีย เว็บไซต์ และแอปมือถือ) มีศักยภาพที่จะช่วยเหลือผู้หญิงโดยไม่คำนึงถึงภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของพวกเขาลำดับชั้น ICT เป็นเวทีสำหรับผู้หญิงในการเข้าถึงโอกาสด่าง ๆ การแสดงความคิดเห็นในการต่อต้านประเด็นทางสังคมต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น “Take Back The Tech” เป็นกิจกรรมการรณรงค์หรือแคมเปญระดับโลกที่กล่าวถึงปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง และ ICT แคมเปญนี้ได้สร้างความตระหนักเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับความเสี่ยง ความรุนแรงต่าง ๆ ที่ผู้หญิงต้องเผชิญทางออนไลน์หรือผ่านเครือข่ายมือถือ นอกจากนี้ยังแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการป้องกันการกระทำดังกล่าวโดยใช้การร่วมมือกันในการรณรงค์ต่าง ๆ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีการจัดกิจกรรม “Take Back The Tech” อย่างน้อยเก้าประเทศ เช่น ออสเตรเลีย บังคลาเทศ กัมพูชา อินเดีย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ และศรีลังกา กิจกรรมเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้หญิงและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ICT

ในประเทศที่พัฒนาแล้ว ช่องว่างทางเพศในการเข้าถึงข้อมูลทางการเมืองทางออนไลน์มีน้อยลง ตามรายงานของ “Pew Research Center” ในปี 2010 ผู้ชายร้อยละ 25 และผู้หญิงร้อยละ 24 ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข่าวหลักในการรณรงค์ทางการเมืองและการเลือกตั้ง ในงานวิจัยล่าสุดเกี่ยวกับสมาชิกรัฐสภาสหภาพยุโรป พบว่า ICT สามารถช่วยให้นักการเมืองผู้หญิงได้รับโอกาสที่เปิดกว้างมากขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการสื่อสารไปยังประชาชนทั่วไป โดยลดช่องทางการสื่อสารแบบดั้งเดิมและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง

ICT และสื่อสังคมออนไลน์ (social media) นับว่าเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการเมืองมากขึ้น และรับฟังเสียงของพวกเขามากขึ้นในประเด็นที่บางครั้งถูกกีดกันจากสื่อแบบเดิม ๆ งานวิจัยล่าสุดเกี่ยวกับการพัฒนาผู้หญิงในเอเชียได้พบว่า ผู้หญิงในอัฟกานิสถาน บังคลาเทศ อินเดีย และปากีสถานถือว่า ICT เป็นหน้าต่างสู่โลกภายนอก และเป็นทั้งเครื่องมือและพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็นของพวกเธอ ICT ช่วยให้ผู้หญิงสามารถสร้างพื้นที่ในการสื่อสาร และแบ่งปันความคิดทางสังคมและการเมืองของพวกเธอได้

สิ่งที่ต้องทำ

ในหมู่เพื่อนฝูงหรือเป็นรายบุคคล ให้พิจารณาประเด็นต่อไปนี้:

- ในชุมชน หรือในประเทศของคุณ ICT สามารถช่วยพัฒนาศักยภาพผู้หญิงได้อย่างไรบ้าง?
- วิธีการอะไรบ้างที่ ICT สามารถช่วยพัฒนาศักยภาพผู้หญิงในชุมชน ในประเทศของคุณสู่การเป็นผู้ประกอบการ สามารถเข้าถึงการศึกษา เข้าถึงบริการด้านสุขภาพ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับต่าง ๆ ได้?

4.3 ความท้าทายต่อการใช้ ICT ของผู้หญิง

ผู้หญิงมักจะเสียเปรียบในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก ICT โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้หญิงใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่าผู้ชายประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ ช่องว่างดังกล่าวสามารถเห็นได้ทั่วทั้งเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง แอฟริกาตอนใต้ ของทะเลทรายซาฮารา และแอฟริกาเหนือ

“ช่องว่างทางดิจิทัล” (digital gap) หมายถึง ช่องว่างทางดิจิทัลระหว่างกลุ่มประชากรและภูมิภาคต่าง ๆ ในแง่ของความพร้อมใช้งาน การเข้าถึง ความสามารถในการจ่าย และการใช้แอปพลิเคชันและโซลูชันที่เปิดใช้งาน ICT (เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล อินเทอร์เน็ต และนวัตกรรมดิจิทัลอื่น ๆ) ในปัจจุบัน มีเพียงร้อยละ 15 ของประชากรโลกเท่านั้นที่สามารถซื้อบริการบรอดแบนด์ได้ โทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นแอปพลิเคชัน ICT ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด ที่เข้าถึงผู้คนประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน ผู้คนประมาณ 2 พันล้านคนก็ยังพบว่า ไม่มีโทรศัพท์เป็นของตัวเอง และเกือบ 60 เปอร์เซ็นต์ของประชากรโลกไม่ได้เชื่อมต่อออนไลน์

ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากต้นทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมที่สูง (เช่น เครือข่ายบรอดแบนด์หรือเครือข่ายแกนหลักเคลื่อนที่และเสาอากาศ) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับพื้นที่ชนบทขนาดใหญ่ที่มีประชากรเบาบาง แม้แต่ในพื้นที่ที่มีเครือข่าย ค่าใช้จ่ายสูงสำหรับผู้ใช้จ่ายปลายทางอาจเป็นอุปสรรคต่อการใช้อินเทอร์เน็ตต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ผู้หญิงและผู้สูงอายุในชุมชนชายขอบ ผลการศึกษาเรื่อง “Women and the Web” ของ บริษัท Intel พบว่า: “ความสามารถในการจ่ายถูกมองว่าเป็นอุปสรรคต่อผู้ที่ยังไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต เช่นเดียวกับผู้ใช้ปัจจุบันว่าทำไมพวกเขาถึงไม่ใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น แม้ว่าจะมีอุปสรรคระหว่างเพศอื่น ๆ ที่รายงานบ่อยกว่าว่าเป็นข้อจำกัด แต่ค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงยังคงเป็นอุปสรรคต่อผู้หญิงในการเข้าถึงโลกออนไลน์อย่างชัดเจน”

การเชื่อมต่อที่เพิ่มขึ้น ไม่ได้รับประกันถึงความเสมอภาคในการรวบรวมและแบ่งปันข้อมูล ภูมิภาคที่กำลังพัฒนามีตัวแทนออนไลน์น้อยมากในแง่ของความพร้อมใช้งานของเนื้อหาที่แปลเป็นภาษาท้องถิ่น โดยร้อยละ 85 ของเนื้อหาที่ผู้ใช้สร้างขึ้นทั้งหมดที่จัดทำดัชนีโดย Google มาจากสหรัฐอเมริกา แคนาดา และยุโรป

นอกจากนี้ รายงานล่าสุดยังระบุว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้หญิงหนึ่งในห้าคนในอียิปต์และอินเดียเชื่อว่าหรือถูกทำให้เชื่อว่า โลกออนไลน์หรืออินเทอร์เน็ตเป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับพวกเธอ พวกเธอเชื่อว่าการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมออนไลน์ต่าง ๆ ไม่มีประโยชน์ อีกทั้งมักจะไม่ได้รับอนุญาตจากครอบครัวของพวกเธอ เนื่องจากบรรทัดฐานทางเพศที่มองว่าผู้หญิงมีทักษะด้าน ICT น้อยกว่า

ด้วยบริบทดังกล่าว ทำให้ผู้หญิงสามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องภายในสถานที่ทำงาน สถาบันการศึกษา และจุดเข้าถึงสาธารณะน้อยลง

แม้ว่า ICT ได้ช่วยให้ผู้หญิงมีศักยภาพในสังคมและเศรษฐกิจ แอปพลิเคชัน ICT ที่แตกต่างกันและผลกระทบที่เกี่ยวข้องได้นำไปสู่ภัยคุกคามมากมาย ความรุนแรงต่อผู้หญิงทางออนไลน์กำลังเพิ่มขึ้นทั่วโลก ในประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนา ผู้หญิงต่างก็ตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ แบล็กเมล ภาพ

ลามกแก้แค้น การสะกดรอยตามทางอินเทอร์เน็ต และกิจกรรมออนไลน์ที่ส่งผลให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ ขาดความตระหนักในหมู่ประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับวิธีการป้องกันหรือรายงานอาชญากรรมดังกล่าวได้ทำให้ผลกระทบของเหตุการณ์ดังกล่าวเลวร้ายยิ่งขึ้น การละเมิดความเป็นส่วนตัวในโซเชียลมีเดียเช่น Facebook, Instagram และ WhatsApp ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้ที่เป็นผู้หญิงอย่างเลวร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมดั้งเดิม เหตุการณ์ดังกล่าวถูกใช้เป็นข้ออ้างเพื่อห้ามไม่ให้ผู้หญิงใช้แอปพลิเคชัน ICT ต่าง ๆ ความรุนแรงทางออนไลน์และอาชญากรรมต่อผู้หญิงทำให้ความปลอดภัยส่วนบุคคลของผู้หญิงตกอยู่ในความเสี่ยงและขัดขวางกระบวนการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงโดยใช้ตัวเลือกที่เปิดใช้งาน ICT

การบังคับใช้นโยบายการใช้งานออนไลน์ นโยบาย ICT และกฎหมายไซเบอร์ที่แย่มาก ทำให้การแทรกแซงด้าน ICT และพื้นที่ออนไลน์ไม่ปลอดภัยสำหรับผู้ที่ใช้เป็นผู้หญิง ตัวอย่างเช่น รัฐบาลมากกว่า 100 แห่งทั่วโลกได้กำหนดนโยบายอย่างเป็นทางการสำหรับอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ หรืออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง รวมทั้งบริการต่างๆจากภาคโทรคมนาคม อย่างไรก็ตาม แผนเหล่านี้มักได้รับการออกแบบโดยไม่คำนึงถึงความเท่าเทียมระหว่างเพศ กล่าวคือ การเข้าถึงเว็บไซต์อินเทอร์เน็ตสาธารณะอย่างปลอดภัย และการแสดงความเคารพต่อสตรีและเด็กหญิงบนเว็บไซต์

สาเหตุหลักประการหนึ่งเบื้องหลังการกำหนดนโยบายและการดำเนินการที่ไม่ดีคือการขาดข้อมูลที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐบาลจำเป็นต้องเข้าถึงข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีระหว่างเพศ ข้อมูลเชิงลึกนี้สามารถช่วยให้พวกเขาวิเคราะห์สถานการณ์ในการออกแบบระบบปฏิบัติการต่าง ๆ ได้ดีขึ้นและสามารถดำเนินการได้ตามที่ออกแบบมาอย่างเท่าเทียม

ในบางกรณี พบว่ากฎหมายที่มีอยู่ไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินคดีกับอาชญากรที่อยู่เบื้องหลัง ภาพอนาจาร การแก้แค้น การแบล็กเมล์ออนไลน์ และอาชญากรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แม้แต่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว ในประเทศเศรษฐกิจใหม่ (new economy) พบว่าผู้หญิงยังคงถูกกระทำ เนื่องจากระบบกฎหมายไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการปกป้องพวกเธอจากอาชญากรรมออนไลน์หรืออาชญากรรมที่กระทำโดยใช้ ICT

แม้จะมีศักยภาพและประโยชน์ที่พิสูจน์แล้วของ ICT สำหรับการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง แต่ก็ยังมีอุปสรรคบางประการที่ผู้หญิงจะสามารถใช้ ICT เพื่อทำให้ชีวิตของพวกเธอดีขึ้น การวิจัยเมื่อเร็ว ๆ นี้พบว่า การปฏิบัติต่อผู้หญิงแบบเดิมที่เป็นมา เช่น การเลือกปฏิบัติในด้านต่าง ๆ สามารถถูกทดแทนด้วยการใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันออนไลน์ ตัวอย่างเช่น ในหลายกรณีพบว่า ผู้หญิงไม่สามารถก่อตั้ง หรือริเริ่มการประกอบกิจการต่างๆของตนได้ แต่หากว่าพวกเธอสามารถใช้ ICT ได้ โอกาสต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็จะสามารถมีมากขึ้น กว่าเดิมที่เคยเป็นมา

สรุปเนื้อหา 4.3²²

ในปัจจุบัน กลุ่มงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ต้องพบกับปัญหามากมายทั้ง ด้านการจัดเก็บข้อมูล ปัญหาด้านฮาร์ดแวร์ และการให้บริการแก่ผู้ใช้งาน (End-User) ที่ต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า แผนภาพและการวิเคราะห์ด้านล่างเป็นการรวบรวมความท้าทายสำคัญ การรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วยการรักษาความปลอดภัยข้อมูล การรักษาความปลอดภัยกายภาพของศูนย์ข้อมูล การจัดการข้อมูลที่สำคัญต่อพันธกิจ (Mission Critical) การจัดการความปลอดภัยข้อมูล การรักษาแนวปฏิบัติด้านการรักษาความปลอดภัย และความมั่นใจที่มีต่อการจัดการข้อมูลที่สำคัญต่อพันธกิจ (Mission Critical Data) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือหนึ่งในหลาย ๆ ความท้าทายสำคัญที่สุดที่หน่วยงานเผชิญร่วมกัน แรงกดดันในการจัดการความปลอดภัยมีมากขึ้นตามปริมาณข้อมูลที่เพิ่มขึ้น ประสบปัญหาการรักษาสมดุลระหว่าง ระดับการรักษาความปลอดภัยกับปริมาณข้อมูล การโจมตีระบบและความเสี่ยงจากการจัดการข้อมูลขึ้นความลับที่เพิ่มขึ้นนั้น ส่งผลให้การจัดการความปลอดภัยกลายเป็นความท้าทายที่เพิ่มขึ้นด้วย การจัดการข้อมูล ประกอบด้วย การบูรณาการ การจำแนกประเภทข้อมูล หน่วยงานผู้รับผิดชอบข้อมูล การทำความสะอาดข้อมูล (Data Cleansing) ความถูกต้องและคุณภาพของข้อมูล การจัดการข้อมูลเป็นความท้าทายสำคัญประการหนึ่ง การบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ความไม่สอดคล้องของหน่วยงานเจ้าของข้อมูล ความกระจัดกระจายของฐานข้อมูล การทำความสะอาดข้อมูล (Data Cleansing) ข้อมูลไม่อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ การจำแนกประเภทข้อมูลขาดความเหมาะสม ความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล

กรณีศึกษา 9 บทสัมภาษณ์คุณก้อย เจ้าของ ฟาร์มปลากัด Sirinut Betta Farm

ก้อย สิรินุช ฉิมพลี เจ้าของฟาร์มปลากัด เป็นประธานวิสาหกิจชุมชนหมู่บ้านอ้อมพยศ และก็เป็นเจ้าของ “สิรินุช เบตต้าฟาร์ม” ฟาร์มปลากัด อยู่จังหวัดนครปฐม เกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ ปี 2558 สาขาอาชีพเพาะเลี้ยงปลาสวยงามและพันธุ์ไม้น้ำ และมีผู้ช่วย ด.ญ. ศศิณัฐ ศรีบุญเรือง หรือชื่อเล่น น้ำหว่า จุดเริ่มต้นของการทำฟาร์มปลากัดนี้เกิดจากคุณก้อยจบในยุคฟองสบู่แตก จึงทำให้ตกงาน ไม่รู้จะทำอะไร คุณก้อยจึงเริ่มต้นตั้งหลักที่จังหวัดนครปฐมซึ่งเป็นบ้านเกิดของคุณก้อยเพื่อคิดทบทวนว่าจะทำอย่างไรกับยุคเศรษฐกิจฟองสบู่แตก ประกอบอาชีพทำไร่อะไรเหมือนพ่อกับแม่ คุณก้อยรู้สึกไม่ดีเพราะพ่อแม่พยายามส่งเสียให้เราเรียนสูง ๆ เพื่อจะได้ทำงานที่ดีมีรายได้มั่นคง

²² <https://www.iok2u.com/index.php/article/information-technology/1111-ict>

แต่เราค้นเรียนจบในช่วงยุคทองสบู่แตก ถ้าหน้าหนังสือพิมพ์ในสมัยนั้นมีข่าวเกี่ยวกับคนตกงาน โรงงานปิดกิจการ บริษัทล้มละลายกันเป็นจำนวนมาก และพอโชคดีที่ว่าคนแถวบ้าน เลี้ยงปลากัดเงินกับปลากัดหม้อ และก็มีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อที่บ้าน เราคิดได้อย่างเดียว “เอ๊ย ดีจังเลย ไม่ต้องออกไปเร่ขายข้างนอก” มีเงินมา ทั้งที่เราอยู่ที่บ้าน ไม่ต้องตั้งหน้าร้าน ไม่ต้องอะไรก็มีคนมาซื้อที่เราถึงบ้าน รู้สึกเป็นแรงบันดาลใจ “เฮ้ย เราทำได้ น่าจะเป็นอาชีพของเราได้”

ก่อนการเริ่มทำธุรกิจ จะต้องศึกษาข้อมูล คุณก้อยจึงเริ่มสอบถามผู้ที่ประกอบอาชีพ หรือเลี้ยงปลากัด แต่เขาก็ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลสักเท่าไร คุณก้อยจึงค่อย ๆ ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต และหนังสือวารสารของกรมประมง จึงทำให้คุณก้อยเริ่มรู้เกี่ยวกับปลากัดมากขึ้นว่า “ปลากัดมันไม่ได้มีแค่ 2 สายพันธุ์อย่างที่เราคิด” มันยังมีฮาฟมุน ดับเบิลเทล คาเทล และก็ยังมีปลากัดป่า และที่สำคัญ คุณก้อยค้นหาข้อมูลเจอ “คุณสมบัติของปลากัด มันเลี้ยงง่าย มีสีสันสวยงาม ตายยาก และก็ทนต่อทุกสภาพอากาศ มันจึงเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ”

เหตุที่คุณก้อยเลือกที่จะประกอบอาชีพเพาะเลี้ยงปลากัด สืบเนื่องจากการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตว่า ปลากัดเป็นสัตว์เศรษฐกิจส่งออกเป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศไทย เพราะฉะนั้นเราสามารถที่จะทำเป็นอาชีพได้แน่นอน

จากการให้สัมภาษณ์ของคุณก้อย แรกเริ่มที่คุณก้อยทำฟาร์มปลากัด คุณก้อยไม่มีโรงเรือน ไม่มีบ่ออนุบาลสำหรับปลา ไม่มีอะไรเลย เราเริ่มจากจากศูนย์จริง ๆ และเป็นเด็กที่ตกงาน เพราะฉะนั้นไม่มีเงินที่จะมาซัพพอร์ต คุณก้อยเริ่มจากง่ายสุด คือปลากัดเงิน เพราะว่าปลากัดทุกสายพันธุ์เพาะเหมือนกันหมด ปลากัดเงิน หนึ่งมันหาง่าย และสองราคาถูกที่สุด ตัวละ 3 บาท ส่วนปี 2542-2543 ฮาฟมุนตัวละหลักหมื่น ดังนั้นถ้าเริ่มจากปลากัดฮาฟมุนคงไม่ได้เพราะมันมีราคาแพงเกินกว่ากำลังทรัพย์ที่เราจะลงทุน ตัวผู้กับตัวเมียก็ 2 หมื่นแล้ว ถ้าตายไปเราจะขาดทุน ไม่คุ้มเสีย ฉะนั้นคุณก้อยจึงมาเริ่มที่ตัวละ 3 บาท สัก 20 ตัว โดยปัจจุบันมีประมาณ 1 แสนตัว และก็มีบ่ออนุบาลลูกปลาประมาณ 500 บ่อ เพราะว่าค่อย ๆ สร้าง ค่อย ๆ เริ่มจาก 10 บ่อ 20 บ่อ ขยายไปเรื่อย ๆ จนปัจจุบันก็มีเป็นแสนขวดค่ะ

ช่วงแรกการจัดการบริหารฟาร์ม เริ่มแรกเราจะใช้ระบบครอบครัวช่วยกัน ประกอบด้วยพ่อ แม่ และน้องชาย รวมจำนวน 4 คน ช่วงแรก 4-5 ปี เรายังลองผิดลองถูก เพราะสมัยก่อนมันไม่มีวิธีการเลี้ยงปลากัด ซึ่งออกเป็นหนังสือหรือในอินเทอร์เน็ตเหมือนในปัจจุบัน เราก็เลี้ยงลองผิดลองถูก มีตายบ้าง เสียบ้าง ทิ้งบ้าง แล้วก็เริ่มจากครอบครัวเล็ก ๆ แล้วค่อยมาขยายขึ้นมีคนงานมากขึ้น แล้วเริ่มมีการบริหารจัดการมากขึ้น เริ่มแบ่งเป็นคนรับออเดอร์ คนทำฟาร์ม คนดูแลสวนอนุบาล คนให้อาหารปลา

ช่วงแรกการขายตามตลาดนัด งานวัด ในแต่ละวันเมื่อคุณก้อยเลี้ยงปลาเสร็จ คุณก้อยจะมีหน้าที่ขับมอเตอร์ไซด์ ตะเวนทั่วเพื่อที่จะหาป้ายงานวัดว่าที่ไหนมีงานวัดเราก็จะตักไปขาย และเอาปลากัดไปขายด้วย คุณก้อยรู้สึกสนุกในการขายปลากัดมาก โดยให้เหตุผลว่า “ถ้าเราอยู่ฟาร์ม เราก็จะเจอพ่อแม่และก็ปลา แต่พอเรา

ออกไปข้างนอกเราชอบค่ะ ได้พูดคุยกับผู้คนมากขึ้น และที่สำคัญเขาชอบปลา เขาซื้อปลา เราก็ได้คุยกับผู้ที่หลากหลายขึ้น มันก็สนุกมากยิ่งขึ้น”

รายได้ช่วงเริ่มทำยังรายได้น้อย เพราะเรายังขายผ่านพ่อค้าคนกลาง และขายตามตลาดนัดทั่วไป มีบ้างบางครั้งที่คุณก็รู้สึกแยที่ขายไม่ออก บางวันขายไม่ได้ แต่ไม่เยาะ เพราะว่าเหมือนเรายังสนุก เราค้นคว้า เราเริ่มแบบเพิ่งเริ่มแต่คิดว่า “เฮ้ย มันจะเป็นยังไง”

หลังจากนั้นคุณก็เลยเริ่มเข้าสายงานประกวดปลากัด นำปลากัดของตนเข้าประกวด งานแรกไม่ได้รับรางวัล คุณก็เลยศึกษาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม และได้ลองทำตามจนประสบความสำเร็จ ประกวดปลากัดได้รับรางวัลมากมาย และขยายธุรกิจของตนด้วยการสร้างเว็บไซต์ที่ชื่อว่า “Sirinut Betta Farm.com” เพื่อให้ลูกค้าสามารถเข้าถึงธุรกิจของคุณก็เลยได้มากขึ้น จนมีลูกค้าหลากหลายประเทศ หลายวัฒนธรรมให้ความสนใจ และซื้อสินค้าปลากัดจากฟาร์มของคุณก็เลยมากมาย

ตอนท้ายของการให้สัมภาษณ์คุณก็เลยได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับผู้หญิงกับการประกอบธุรกิจดังนี้:

“การเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนคือ ความสามารถหรือทักษะในการใช้ ICT เพราะการใช้ ICT ทำให้ผู้หญิงสามารถเข้าถึงโอกาส สามารถเท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้คือความยั่งยืน เพราะเมื่อเรามีความรู้ มีทักษะ มีเครื่องมือ เราจะสามารถพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพและการวางตัวในทุก ๆ ด้านในชีวิตของเรามันจะทำให้เกิดความยั่งยืนค่ะ”

ทดสอบตัวเอง

- แอปพลิเคชัน ICT ประเภทใดที่เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง?
- ผู้หญิงจะใช้ประโยชน์จาก ICT เพื่อเป็นการเปิดโอกาสทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้อย่างไร?
- อะไรคือความท้าทายต่อการใช้ ICT ของผู้หญิง? อุปสรรคดังกล่าวสามารถพัฒนาขึ้น หรือแก้ไขได้อย่างไรบ้าง?

ข้อความสำคัญ

- สามารถใช้ ICT เพื่อเป็นเครื่องมือในการในการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงทางสังคม รวมทั้งช่วยส่งเสริมความเท่าเทียม ความเข้าใจระหว่างเพศผู้หญิงและผู้ชายในที่สุด
- ประโยชน์ที่ได้รับจาก ICT สำหรับการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงคือ ทำให้ผู้หญิงสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องและที่เป็นประโยชน์ การเข้าถึงบริการสาธารณะตลอดจนสวัสดิการต่าง ๆ และการมีส่วนร่วมทางการพัฒนาต่าง ๆ รวมทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมือง

- ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมสามารถป้องกันไม่ให้ผู้หญิงใช้ ICT อย่างแข็งขันเพื่อช่วยเหลือตนเองและควบคุมชีวิตของพวกเขา

V. สรุป

โมดูลนี้เป็นการยืนยันความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง ผ่านกรณีศึกษาและตัวอย่างที่หลากหลายและเป็นปัจจุบัน เป็นการออกแบบที่ครอบคลุมทั้งความท้าทายและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงในรูปแบบ และวิธีการที่หลากหลายจากหลายระดับ มีการเน้นย้ำถึงความเชื่อมโยงที่ชัดเจนกับ SDGs ที่นำมาใช้ใหม่ ทั้งสามส่วนของโมดูลมุ่งเน้นไปที่องค์ประกอบทางเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญ การกำหนดนโยบาย แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเช่น กฎระเบียบ และบทบาทของ ICT ในฐานะเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงภายใต้กรอบของ SDG (โดยเฉพาะ SDG เป้าหมายที่ 5) เพราะผลการวิจัยพบว่า ICT สามารถใช้เพื่อเป็นเครื่องมือให้ผู้หญิงสามารถพัฒนาตนเองในมิติต่าง ๆ เช่น มิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นต้น

ภาคผนวก

สำหรับผู้ฝึกอบรม

โมดูล C1: Women's Empowerment, SDGs และ ICT เป็นการออกแบบเนื้อหาหลักสูตรเพื่อให้มีคุณค่าและประโยชน์ต่อการพัฒนากลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน (ผู้ประกอบการและผู้นำนโยบาย) อีกทั้งยังสามารถนำไปปรับใช้ ประยุกต์ใช้ในสถานะของประเทศต่าง ๆ ที่มีการปรับเปลี่ยนหรือมีการพัฒนา หรือการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โมดูลนี้ยังเป็นการออกแบบที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน สามารถนำไปใช้ผ่านช่องทางทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ สามารถนำไปใช้เพื่อศึกษาเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มหรืออย่างอิสระสามารถนำไปใช้ในหน่วยงาน ในสถาบันฝึกอบรม ในหน่วยงานของรัฐ สามารถใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่มีภูมิหลังที่หลากหลายด้วย

เนื้อหาและวิธีการ

โมดูลนี้เป็นการยืนยันเรื่อง การพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และวิธีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อสนับสนุนกระบวนการต่าง ๆ ที่นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง เพื่อที่ว่าในท้ายที่สุดผู้หญิงทุกคนสามารถเข้าร่วมกระบวนการพัฒนาตนเอง ครอบคลุม สังคม ได้ภายใต้การพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกัน

ส่วนแรก แนะนำแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง ความสำคัญ และอธิบายอย่างละเอียดด้วยตัวอย่างในโลกแห่งความเป็นจริง

ส่วนที่สอง การขับเคลื่อนและอุปสรรคสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษา การกำหนดนโยบายและสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบ การเป็นผู้ประกอบการ และบรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรม

ส่วนที่สาม การตรวจสอบบทบาทของ ICT ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง รวมทั้งปัญหาตลอดจนความท้าทายต่าง ๆ ที่ต้องเปิดโอกาสเพิ่มเติมไปถึงโอกาสต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

กลุ่มเป้าหมาย

โมดูลนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการผู้หญิง การใช้ ICT เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้หญิงและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในปัจจุบันและต่อ ๆ ไปอย่างยั่งยืนร่วมกัน เริ่มตั้งแต่กลุ่มผู้หญิงเอง กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาชุมชน กลุ่มผู้มีบทบาทในการพัฒนาในรัฐบาล เช่น รัฐมนตรี สมาชิกสภา ผู้มีบทบาททางการเมือง เจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาล นักวางแผนเชิงกลยุทธ์ และนักวิเคราะห์ นักลงทุนภาคเอกชน ผู้ให้บริการ ICT และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ รวมทั้งภาคประชาสังคม เช่น สถาบันการศึกษา การศึกษา การวิจัย องค์การนอกภาครัฐ ตลอดจนผู้มีบทบาทด้านการพัฒนาต่าง ๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง การเป็นผู้ประกอบการ และ ICT ในทุกระดับ

โมดูล C1 สามารถปรับได้อย่างหลากหลายตามความต้องการ ปัญหา หรือความท้าทายต่าง ๆ เพื่อส่งผลต่อการสร้างโอกาส การสร้างความมั่นใจในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง การเปิดโอกาสให้ผู้หญิงสามารถเข้าร่วมทุนเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้จากการใช้ ICT ให้ลงตัว หรือเหมาะสมมากที่สุด ดังที่เราสามารถสังเกตได้ในโมดูลนี้ มีองค์ประกอบเฉพาะของข้อมูลและความเชี่ยวชาญในประเทศและภูมิภาคมากมายที่ถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียน ที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ตามความเหมาะสมหรือตามความต้องการได้มากที่สุด

โครงสร้างของบทเรียน

เป็นการออกแบบโครงสร้างบทเรียนหรือการออกแบบหลักสูตรที่ยืดหยุ่น เพื่อให้เหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ขึ้นอยู่กับผู้เรียน เวลาว่าง และเงื่อนไขของแต่ละกลุ่ม แต่ละพื้นที่ แต่ละประเทศ เนื้อหาของโมดูลสามารถนำไปใช้ในบริบทที่หลากหลายต่างกัน เพราะให้ผู้สอน หรือผู้ที่ให้การฝึกอบรมสามารถปรับประยุกต์เนื้อหา บทเรียนได้ตามความสอดคล้องกับประเทศและกลุ่มเป้าหมายของตนเอง

โมดูล C1 เป็นการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้น และเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันที่ดีที่สุด เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ มีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม หรือในทุกขั้นตอนของ

การเรียนรู้ เช่น การอภิปราย การร่วมกันทำกิจกรรม ทั้งนี้เป็นเพราะความแปลกใหม่ของหัวข้อที่เรียน หรือ หลักสูตรที่เรียน การมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับ ทัศนศึกษา และประสบการณ์ความสำเร็จ บทเรียนที่น่าสนใจของกลุ่มเป้าหมายจากแต่ละประเทศ หรือจากแต่ละ พื้นที่ เป็นต้น

สำหรับโครงสร้างเนื้อหา 90 นาที

เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับภาพรวมของโมดูล การแนะนำของแต่ละส่วนของเนื้อหา การเน้นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้าอบรมหรือผู้เรียนให้มากที่สุด โดยผู้ให้การอบรมอาจเลือกที่จะเน้นเฉพาะส่วนต่าง ๆ ของ โมดูล เช่น ที่เกี่ยวข้องกับโอกาส สิ่งที่ดี หรือสิ่งที่สนับสนุนและอุปสรรคในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง และ บทบาทของ ICT ในการเอื้อ หรือการให้ความสะดวกและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง

หากผู้เข้าร่วมเป็นกลุ่มผู้ประกอบการ ผู้ให้การฝึกอบรมต้องใช้เวลามากขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ:

- » ทัศนศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงด้วย ICT
- » นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ICT เช่น เครื่องมือและแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือสามารถนำไปใช้เพื่อ

การพัฒนาศักยภาพของผู้หญิง

หากผู้เข้าร่วมเป็นกลุ่มผู้กำหนดนโยบาย ผู้ให้การฝึกอบรมต้องใช้เวลามากขึ้นในการเน้นเกี่ยวกับ:

- » ทัศนศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงที่ประสบความสำเร็จ
- » การกำหนดนโยบายและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแล การติดตาม สนับสนุนส่งเสริมการ

พัฒนาศักยภาพของผู้หญิงในมิติต่าง ๆ

» รวบรวมความสำเร็จและความท้าทายต่าง ๆ

» แนวปฏิบัติ แนวนโยบายในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับระหว่างประเทศ ระดับประเทศและ ระดับท้องถิ่น

» บทบาทของ ICT

สำหรับโครงสร้างเนื้อหา สามชั่วโมง

เป็นการเพิ่มโครงสร้างเนื้อหา 90 นาทีเพื่อให้เน้นเฉพาะบางส่วนมากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลังของผู้เข้า อบรม ผู้ให้การอบรมอาจเริ่มที่ภาพรวมของโมดูล แล้วเน้นที่ส่วนเฉพาะที่สอดคล้องกับบริบทหรือความต้องการ ของกลุ่มเป้าหมายนั้น ๆ

โครงสร้างเนื้อหาสามชั่วโมง อาจแบ่งออกเป็นสองหรือสามช่วงดังต่อไปนี้:

» ช่วงแรก (session) สามารถครอบคลุมส่วนแรกและส่วนที่สองของโมดูล และรวมถึงการอภิปรายกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง แบบฝึกหัดกลุ่ม และการไตร่ตรองในเซสชัน และการอภิปรายเกี่ยวกับ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับประเทศ/ชุมชนเฉพาะ

» ช่องที่สองสามารถใช้ร่วมกับส่วนที่สาม โดยมีการอภิปรายกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง แบบฝึกหัดกลุ่ม และการอภิปรายในช่วงที่เกี่ยวกับความท้าทายต่าง ๆ เฉพาะภูมิภาค หรือเฉพาะพื้นที่ ตลอดจนโอกาสต่าง ๆ ที่เกิดจากการใช้ ICT

ตัวอย่างแบบฝึกหัด “สิ่งที่ต้องทำ”

กรณีศึกษาที่เลือก และแบบฝึกหัดจะแตกต่างกันไปตามประเภทของผู้เข้าร่วมอบรม เช่น กลุ่มผู้ประกอบการ จะเน้นการให้ยกตัวอย่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการใช้แอปพลิเคชัน ICT เพื่อสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงในการทำธุรกิจ หากเป็นกลุ่มผู้กำหนดนโยบาย จะเน้นที่การสำรวจความเชื่อมโยงระหว่างแนวปฏิบัติด้านนโยบายและการใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาศักยภาพกลุ่มเป้าหมายผู้หญิงและกลุ่มที่เกี่ยวข้อง

สำหรับโครงสร้างเนื้อหาเต็มวัน (ระยะเวลา 6 ชั่วโมง)

» ภาคเช้า เป็นการเน้นให้เห็นภาพรวมของแต่ละส่วน และเน้นประเด็นในส่วนที่เลือก ขึ้นอยู่กับประเภทของผู้เข้าร่วมอบรม คล้ายกับโครงสร้างเนื้อหาสามชั่วโมงสำหรับผู้ประกอบการ มุ่งเน้นไปที่เนื้อหาของการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงและการใช้งาน ICT จากทั้งสามส่วนของโมดูล ในส่วนของผู้กำหนดนโยบายจะเน้นที่นโยบายและแนวปฏิบัติด้านกฎระเบียบต่าง ๆ

» ภาคบ่าย จะต้องเน้นการอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับกรณีศึกษา คำถามสะท้อนความคิด และแบบฝึกหัดเชิงโต้ตอบ ผู้เข้าร่วมอบรมที่เป็นผู้ประกอบการควรได้รับมอบหมายให้ระบุความท้าทายหลักและโอกาสที่พวกเขารับรู้ในการบรรลุการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงในบริบทของสังคม ผู้กำหนดนโยบายต้องมีส่วนร่วมในการฝึกวิเคราะห์ SWOT⁶⁸ ของนโยบายที่มีอยู่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเพิ่มศักยภาพของผู้หญิงและ ICT ในประเทศที่เกี่ยวข้อง ทั้งสองกลุ่มจำเป็นต้องมีการอภิปรายไตร่ตรองในรายการสิ่งที่ปรารถนาด้าน ICT เพื่อใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ดีที่สุด ตลอดจนความท้าทายที่พวกเขาเผชิญในการใช้ ICT

การเข้าร่วมในโมดูล C1

โมดูลนี้ออกแบบมาทั้งเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและเพื่อการใช้เพื่อการเรียนการสอน การอบรมใน "ห้องเรียนหรือในห้องอบรม" ดังนั้น แต่ละส่วนของโมดูลจึงเริ่มต้นด้วยการแนะนำการเรียนรู้และจบท้ายด้วยการ

สรุปประเด็นสำคัญ ผู้เรียนอาจใช้ผลการเรียนรู้และสรุปประเด็นสำคัญเป็นหลักในการประเมินความก้าวหน้าของแต่ละโมดูล ซึ่งประกอบด้วยคำถาม การอภิปรายและแบบฝึกหัดภาคปฏิบัติที่อาจทำได้โดยผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือโดยผู้ฝึกสอน คำถามและแบบฝึกหัดเหล่านี้ออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ของตนเองเปรียบเทียบเนื้อหาและคิดวิเคราะห์ประกอบจากแต่ละประเด็นที่น่าเสนอ

เกี่ยวกับผู้เขียน

ฟาฮีม ฮุสเซน (Faheem Hussain) มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีในการวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนา (ICTD) การศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วโลก และการให้คำปรึกษาด้านนโยบายเทคโนโลยี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีและสังคมที่ State University of New York (SUNY) สาธารณรัฐเกาหลีก่อนหน้านี้เขาทำงานเป็นคณาจารย์ในวิทยาเขตกาตาร์ของมหาวิทยาลัย Carnegie Mellon และในมหาวิทยาลัยเอเชียสำหรับผู้หญิงในบังคลาเทศ เขาถือปริญญาเอกของเขา สาขาวิศวกรรมและนโยบายสาธารณะจาก Carnegie Mellon University ประเทศสหรัฐอเมริกา ความสนใจในงานวิจัยในปัจจุบันของเขาครอบคลุมถึง ICTD การเสริมอำนาจของผู้หญิง นโยบายสาธารณะ โซเชียลมีเดีย และเสรีภาพทางอินเทอร์เน็ต เขาเคยทำงานเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายเทคโนโลยีในโครงการวิจัยหลายโครงการกับองค์กรสหประชาชาติหลายแห่ง (เช่น UN-APCICT และ UNDP) หน่วยงานพัฒนาระหว่างประเทศ (เช่น Ford Foundation และ IDRC) และหน่วยงานด้านความคิดระหว่างประเทศ (เช่น Freedom House and LIRNEasia) ในด้านเทคโนโลยี นโยบายสาธารณะ และการพัฒนา

UN-APCICT

ศูนย์ฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติ (UN-APCICT) เป็นหน่วยงานย่อยของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) UN-APCICT มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความพยายามของประเทศสมาชิกของ ESCAP ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมผ่านการเสริมสร้างขีดความสามารถของมนุษย์และสถาบัน งานของ UN-APCICT มุ่งเน้นไปที่สามพันธกิจหลัก:

1. การฝึกอบรม – เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้าน ICT ของผู้กำหนดนโยบายและผู้เชี่ยวชาญด้าน ICT และเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ฝึกอบรมด้าน ICT และสถาบันฝึกอบรมด้าน ICT
2. การวิจัย – เพื่อดำเนินการศึกษาเชิงวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ใน ICT; และ
3. ที่ปรึกษา – เพื่อให้บริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แก่สมาชิก ESCAP และ

สมาชิกสมทบ UN-APCICT is located at Incheon, Republic of Korea. <http://www.unapcict.org>

ESCAP

ESCAP เป็นหน่วยงานพัฒนาระดับภูมิภาคของสหประชาชาติ และทำหน้าที่เป็นศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมหลักสำหรับสหประชาชาติในเอเชียและแปซิฟิก หน้าที่ของมันคือการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสมาชิก 53 คนและสมาชิกสมทบ 9 คน ESCAP ให้การเชื่อมโยงเชิงกลยุทธ์ระหว่างโปรแกรมและประเด็นระดับโลกและระดับประเทศ สนับสนุนรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่เหมือนใครของภูมิภาคในโลกยุคโลกาภิวัตน์ สำนักงาน ESCAP ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

<http://www.unescap.org>

UN-APCICT/ESCAP

United Nations Asian and Pacific Training Centre for Information
and Communication Technology for Development
5th Floor G-Tower, 175 Art center daero,
Yeonsu-gu, Incheon City, Republic of Korea

www.unapcict.org